

אודות המשורר

חיים אברמסון הוא ד"ר לסוציולוגיה, ובעל תואר שני במחשבת ישראל.
אברמסון כתב עד כה אלפי שירים, וזהו ספר שיריו הראשון. שירתו עוסקת בתקוותה של הנשמה המרגישה והחיבור לחיים ולקודש .

אברמסון, יליד צ'ילה, היגר לארצות הברית ושירת שם בצבא.
מארה"ב הוא זכה לעלות לישראל עם משפחתו. בשם הציונות ביצע הסבה מעבודתו כמרצה באוניברסיטה בניו יורק לעבודה בלול ובכרם במושב חדש אשר ייסד יחד עם גרעין עולים מארה"ב.

בשנים האחרונות מתגורר אברמסון בבית אל, משמש כמורה ליהדות, ומתמקד בעבודה עם עולים חדשים וותיקים, אך תשוקותיו העיקריות כל העת הן כתיבה הנשענת על מקורות ישראל וחפץ הלב להתעלות רוחנית.

ISBN 978-965-92528-4-8

שירת הנשמה שירה לצד מקורות

מאת חיים אברמסון

עריכה דינה אברמסון

הגהה לשונית יהודית מייזל

עימוד, גרפיקה וחלק מהאיורים ציפי שפיצר

עטיפת הספר כל הזכויות שמורות לצייר ברוך נחשון, חברון

המקורות ב'שירת הנשמה' נלקחו מתוך התקליטור התורני של די בי אס מחשבים בע"מ,
ירושלים אשר נעזרנו בו לצורך החיבור.

חיים אברמסון
ת"ד 1380, בית אל 9063100
טל 02-9975433
hayimphd@netvision.net.il
www.hayimabramson.com

© כל זכויות שמורות למחבר.
אין להעתיק, לצלם, להפיץ ולשכתב בכל צורה שהיא ללא מתן רשות
הודפס בישראל, מהדורה ראשונה. תשע"ו

Shirat HaNeshamah: Essays with Sources
by Hayim Abramson

Copyright (c) 2016 by Hayim Abramson
P.O.B. 1380,
Bet El Israel 9063100

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission from the copyright owner, except in the case of brief quotations embodied in reviews and articles

Printed in Israel. First Edition, 5776.

Layout, graphics and illustrations: Tziporah Shpitzer
Front cover (c) R. Baruch Nachshon, Chevron-with permission

ISBN 978-965-92528-4-8

הקדשה

'שירת הנשמה' מוקדשת לזכר נשמות הקדושים אשר נעקדו בשואה ולניצולים, לולה ויצחק קופרברג ז"ל, הורי אשתי, אשר למרות הכל בחרו לחיות את חייהם מחדש ולהקים דורות לתפארת.

הספר מוקדש גם לפרופסור ליביה ביטון ג'קסון, המתגוררת בנתניה, אשת חיל, מהנשים היהודיות המפורסמות בעולם. בעבודת חייה זכתה לכבוד רב. פרופסור ג'קסון הייתה מורתי האהובה אשר פתחה בפניי את שערי השפה העברית המדוברת. שירה זו מוקדשת לה בידידות ומתוך הכרת הטוב, מתוך ברכה לבריאות, לאריכות ימים ולשמחה לה ולבני משפחתה.

אודות המשורר

חיים אברמסון הוא ד"ר לסוציולוגיה, ובעל תואר שני במחשבת ישראל.
אברמסון כתב עד כה אלפי שירים, וזהו ספר שיריו הראשון. שירתו עוסקת בתקוותה של הנשמה המרגישה והחיבור לחיים ולקודש .

אברמסון, יליד צ'ילה, היגר לארצות הברית ושירת שם בצבא.
מארה"ב הוא זכה לעלות לישראל עם משפחתו. בשם הציונות ביצע הסבה מעבודתו כמרצה באוניברסיטה בניו יורק לעבודה בלול ובכרם במושב חדש אשר ייסד יחד עם גרעין עולים מארה"ב.

בשנים האחרונות מתגורר אברמסון בבית אל, משמש כמורה ליהדות, ומתמקד בעבודה עם עולים חדשים וותיקים, אך תשוקותיו העיקריות כל העת הן כתיבה הנשענת על מקורות ישראל וחפץ הלב להתעלות רוחנית.

פתח-דבר

משנה מסכת פרק ד

בֶּן זוֹמָא אוֹמֵר, **אֵיזֶהוּ חָכָם, הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם**, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קיט), **מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי** כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי. אֵיזֶהוּ גִבּוֹר, הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי טז), טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר וּמֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּכֵד עִיר. **אֵיזֶהוּ עָשִׁיר הַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ**, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קכח), יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ. אַשְׁרֶיךָ, בָּעוֹלָם הַזֶּה. וטוֹב לָךְ, לָעוֹלָם הַבָּא. אֵיזֶהוּ מְכֻבָּד, הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א ב), **כִּי מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד** וּבֹזַי יֵקָלּוּ׃

שירים

לעוף מעלה מעלה 12
אני לא יודע 14
תורה 16
שירת ושתי 18
רק בסוד 20
שירתי 22
עכברים בשושן הבירה ... 24
לאן? 26
האושר שלי 28
כי האדם עץ ביער 30
עיגול וקו 32
לתת מאושרי 34
חזק ואמץ! 36
מעגלים 38
חלומות תקוה 40
אבד לי לבי 42
שירת לבי 46
יש מקום 48
לדעת 50
אמא גבריאלה 52
מלחמות 54
גאולה 58
שאיפות 60
שירת נשמתי 62
מלכותי 64
שיר רגשות 66
תרנגול הודו 68
פתחו לי שערי צדק 70
בסערה 74
עבודת הבורא 78
כלב 80
הליכה כלפי האור 82
קירבת ה' 84
ועוד 86
בין חיים למוות 88
לפתוח חושים 90
האין סופי 92
סמלים 94
עולמות עליונים 96
עשייה למצוות 100
הצלחה באה מה' 104
שמים וארץ 106
דלתות דלתות 108
התחדשות 110
המולדת 112
דרך לגאולה 114
ידו מוליכה 118
בדרך 120
עצם הברכה 124
עליה 126
נספח
חזק ואמץ!-איך השיר נולד

הקדמה

ספר זה הוא פנקס רעיונות, מחשבות - לרוב חיוביות - אשר נוצר מתוך רצון למצוא נקודות אור בתוך שטף החיים, עבורי ועבור הקוראים בו. הרעיונות כתובים בשירה, אך הם למעשה גילוי השכל מתוך הלב הפועם. תשוקתי היא להצליח בעלייה רוחנית על אף כל הקשיים המתגלמים ביום יום. אני מאחל לכם, הקוראים, כי גם אתם תוכלו ליהנות מהמילים, מהרעיונות ומהמקורות המלווים אותם.

בכתיבתי מונחת יסוד מחשבת ישראל הכללית: ניסיתי להרחיב את אופקיי דרך מקורות היהדות, גרעין עומק הנשמה.

בדרך ארוכה של לימוד השתדלתי לצעוד כמה שיכולתי בחיי הפרטים, ומודה אני לקדוש ברוך הוא אשר שם חלקי באמת. הספר מיועד לכל אדם הנמצא בשטף חיים עז, עסוק במטלות היום יום אך נפשו מבקשת את אור הרוח.

לעוף מעלה מעלה

לרפא בעיות
כדי לתקן צינורות
ולספוג את הטוב.
לרקוד במעיינות השפע
ולטוס מעל לענני הגשם.

חיפשתי צליל
שמזיז בשכנוע עמוק.
הלכתי למזרח הרחוק
ולא זע הענן השחור.

החלטתי להביע סיפורי
על המאבק נגד המלאך.
דלת לבי פתוחה
למי בארות חיים.

במעילי נמצאה מפה
ישנה-חדשה.
החלטתי לעלות בגרם מדרגות ליבי
"עם קשה עורף" בהתמדה.

גדלתי בשמחה תורנית
עצרתי מלסגור את חלומותיי.
יצאתי מ"בוץ" ערפילי
מלווה בחומרים חדשים לבניה.

מה שכיסה אותי כהינומה מצועפת
העפתי הצידה במעשה פעולה.
הצטרכתי לב אמיץ
ימים על ימים בים חיי.

לא הגעתי אל אופק התקוות
הליכה במעמקים היא ארוכה.
אלה רזי סודותי

תהלים קה לט
פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה׃

תקון הכללי על תהלים קה לט
רבי נחמן מדבר על "ענן שחור" של דיכאון וכיצד למגר אותו.

בראשית לב כה.
וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃

הרמב"ם בפירושו למסכת פרק ו א.
שנו חכמים בלשון המשנה ברוך שבחר בהם ובמשנתם.

רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה ומגלים לו רזי תורה.

אני לא יודע

אדם מונח בתוך הטבע
בשורשיו העמוקים.
מחזיק בהמתנה את חיבורו
בציפייה לחומר שישתחרר.

איך לתפוס את האין?
לכל דבר יש סוף.
הזמן עושה רושם נצחי
כאשר נושאים עיניים לעבר אופק קו הדמיון.

ובמה ננצח את השעות?
אקח איזה חפץ נאה-
ואתבונן ביופיו
ואניף שאלת לב "איך?"

בכל דבר גלום פן מיוחד
שדה מוקשים כמַרְאֶה
ולבסוף ה"אני לא יודע" המסתורי
"חקל תפוחין" של החיים.

בהשראת הרצאתה של אמונה אלון על השיר "כי האדם עץ השדה" של נתן יונתן זך.

אמונה אלון ספרה שבערב אזכרה לרב חנן פורת זצ"ל בגוש עציון הוזמן זיו יונתן, בנו של המשורר נתן יונתן. זיו הניח חציל על הבמה כדוגמה לדברים פשוטים שניתן להתבונן ביופים. ועוד סיפרה שהרב פורת גם בשדה מוקשים היה מתפעל מהנוף סביבו.

בניהו בן יהוידע נדרים מט ב
השייך לשדה, היא המלכות שנקראת חקל תפוחין קדישין.

בראשית כז כז
וַיִּגַּשׁ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיָּרַח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרֲכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּנִי **כְּרֵיחַ שָׂדֶה** אֲשֶׁר בֵּרַכוֹ ד׳׃

זוהר חדש מדרש רות הוצאת הסולם סימן תק
חֲקַל תַּפּוּחִין קדישין היא השכינה המקובלים כינוה כך לפי דרשת חז"ל על בראשית כז, כז.

תורה

אני שואל התקדמות
ושאיפה לקרביי הרוחנים, מהמקור.
לא מתוך לחץ
אלא תהילתו של אלוקים

אני מבקש להשתחרר
מחוץ לכלא שלי
מ "אסיר התקווה "
לאור השמש של התורה

כאשר השופט מחליט
לשחרר את האסיר
ביטויים חוזרים
נעימים כמנגינות

אני קורא לשמים
לגלות סודות של אלף בית
בתי ספר לא לימדוני
ועכשיו אני פותח את ליבי.

כְּאַיָּל צמא
אני אוסף את ההוראה
לקבלת תורה מתוקה כדבש
כל שקיעה היא קצרה מדי

כמו ציפור נודדת
אני ישן ושר!
משאיר את הבעיות בצד
עם קסם צד.

טעמו של מָן
אני מקבל ממנו
נסמך על גזע אהבתו
של עץ חזק ביותר

משתף את החלק שלי
ממזרח למערב
אני שואב ממעיין
אבני החן של התורה.

מְאוֹרָה, ר' יהודה הלוי
יֻרְחַם בְּךָ יָתוֹם **אֲסִיר תִּקְוָה** וְלִבּוֹ בְּגַחְלֵי הָעֳנִי נִכְוָה מקור.

זכריה ט יב
שׁוּבוּ לְבִצָּרוֹן **אֲסִירֵי הַתִּקְוָה** גַּם הַיּוֹם מַגִּיד מִשְׁנֶה אָשִׁיב לָךְ׃

נאום אברם, ר' אברהם אבן עזרא
נְאֻם אַבְרָם **אֲסִיר תִּקְוָה** אֲשֶׁר פִּתַּח עֳנִי יִתְרוֹ.

ידידי השכחת, ר' יהודה הלוי
הֲיֵשׁ בִּלְתְּךָ גּוֹאֵל וּבִלְתִּי **אֲסִיר תִּקְוָה** תְּנָה עֻזְּךָ לִי כִּי לְךָ אֶתְּנָה דָּדָי.

תהלים מב ג
צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלוקים לְאֵ-ל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אלוקים׃

שיר השירים ד יא
נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה **דְּבַשׁ** וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃

שמות טז לא
וַיִּקְרְאוּ בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן וְטַעְמוֹ **כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ׃**

ישעיה יב ג
וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן **מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃**

בראשית כו יט
וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם **בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃**

שירת ושתי

לו הייתי ושתי
בושתי
מפני שאין לה בגדים
אך יש לה רכוש מדהים

היו למלכה אוצרות משלה
וחובות- כלל לא היו לה.
ומדוע "אין מה ללבוש"
חוץ מהכתר אותו ביקשה לדרוש

שועי עולם הזמינו אותה למסיבה
ותען "אין חפץ בשיכורים ללא סיבה."
ובעצם כיוונה למשתה נשים
"VIVE LA FEMME " חופש לנשים!

אמרה למה "תשויץ" רק אתה
ואני לא אראה אוצר המשפחה?!
נשי העולם כולכן התאחדו
מכוש ועד הודו!

כן! נרים ראש וקדימה!
נפגין בגדי מלכות!
לא רק הגברים ככהנים
גם אנו דוגמניות כדוגמנים!

אמרה למלך הפסיקו הפתקים !
ומדוע לשלוח אלי עוד פקידים?
אני סרבנית וגאה
ואתה סייס שעלה לגדולה

ברוכות הבאות למסיבה!
כאן אוכל ושתיה מה שבא
יש שירים וריקודים על הבמה
ומה זה ש"נלקחתי" אני המומה?

ושתי -נכדת נבוכדנצר-
עמדה אמיצה נגד האוצר.

אחשוורוש נפרד ממנה
בעצת המן לא נשמעה עד הנה.
דרשה משרתות ללא בגדים
ועכשיו - גם היא יתומה מבדים
העונש הראוי לגאוותנית
שזונחת את עיניי ראשה.

הותרה חגיגה ליהודים
אפילו עם מיסים - לומדים.
לרע וגם לטוב יש מקום
ובסיום זה אפשר לנשום.

ראה פרושים שונים על חשיבותה
ורשעותה של ושתי שהביאוה לעונש חמור.
לדוגמה
ילקוט שמעוני אסתר - פרק א - רמז תתרמט.

מדרש רבה אסתר פרשה ג פסקה ב
ד"א ונשים משלו בו ארבע נשים נטלו
ממשלה בעולם ואלו הן איזבל ועתליה
מישראל ושמירמית וושתי מאומות העולם

והשווה:
ויקרא רבה פרק יט.

רק בסוד

לייצר בשמחת הפרדס
מפשט את שמחתי הלאה לעמוקים
עולה כשרף בפנים העץ
מר וקשיח להמתקת פירות.

לברור ניגודים
באמת של "הלא נודע"
למען עליה
מאהבת הבורא, מאחורי הפרגוד.

בלי רגש ריקני
חיפוש אבנים יקרות בקו הירוק.
כגוזל בהמתנה לנשר,
הרוצה לפרוש כנפיו.

להתבונן על כל טיפת גשם
כאמא אדמה לנהר אור השם.
בשלוליות בשדות חומים
ראיית השמים בקו המים התחתון.

המשך הדורות הוא עושר טבעי
כל אחד בדרכו לקיום העולם.
כחוני המעגל- הכל משתנה ולא משנה
והחיים ממשיכים בסודם

מתוך הרצאתה של אמונה אלון על השירה "כי האדם עץ השדה" של נתן זך.
ו"חוני המעגל" - שמעון אדף.

חגיגה ג ב
"דכתיב [שמות כ א] וידבר אלוקים את כל הדברים האלה אף אתה עשה אזניך כאפרכסת **וקנה לך לב מבין לשמע.."**

והשווה
דברים כט ג
וְלֹא נָתַן ד' לָכֶם **לֵב לָדַעַת** וְעֵינַיִם לִרְאוֹת **וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ** עַד הַיּוֹם.

הרמב"ם בפירושו למסכת כלים פרק כט א.
פרגוד. הוא **מסך** יתלה על שערי הבתים ולו שני כנפים והן נחלקים באמצע יגביה הקצה האחד על זה השער והקצה השני על השער השני (ב"מ נט א.)

ישעיה לד יא
וְיִרְשׁוּהָ קָאַת וְקִפּוֹד וַינְשׁוֹף וְעֹרֵב יִשְׁכְּנוּ בָהּ וְנָטָה עָלֶיהָ **קַו תֹּהוּ וְאַבְנֵי בֹהוּ**׃

אבן עזרא על בראשית א ב
ובספר יצירה תהו זה קו ירוק ובהו **אלו אבנים מפולמות.**

דברים לב יא
כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל אֶבְרָתוֹ׃

חגיגה יב א
תנא **תהו קו ירוק שמקיף את כל העולם כולו** שממנו יצא חשך שנאמר ישת חשך סתרו סביבותיו בהו אלו אבנים המפולמות המשוקעות בתהום שמהן יוצאין מים. שנאמר ונטה עליה קו תהו ואבני בהו.

שירתי

בזרם הנהר סירה נעה
גולשת לתוך ליבי
ומרעידה בי גלי אהבה.
השקט מושך את המחשבות
של מי ומה ה' בברכות.

אני תלוי בו
גם לדאוג, וגם לדוג בים
אגיע תוך כדי השתדלות.
"אני" "והו" -שמות ה' -קובע הכל
מהכנסת האויר לגופי ועד הפקת שירה מגרוני.

כציפור נשמתי טסה
ולבבי נוסע למעלה.
שופע מחשבות במוחי
לבסוף חוזר מחווית הרוח.

זוהר חלק א א ב
בראשית, רבי אלעזר פתח, (ישעיה מ כו) שאו מרום עיניכם, וראו **מי ברא אלה**, שאו מרום עיניכם לאן אתר, לאתר דכל עיינין תליאן ליה, ומאן איהו פתח עינים.

סוכה מה א
בכל יום מקיפין את המזבח פעם אחת ואומרים אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הצליחה נא רבי יהודה אומר **אני והו** הושיע.

סנהדרין צא ב
ואמר רבי יהושע בן לוי כל האומר **שירה בעולם הזה זוכה ואומרה לעולם הבא** ... ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן עתידין **כל הנביאים כולן אומרים שירה בקול אחד** שנאמר "קול צופיך נשאו קול יחדו ירננו".

ישעיה נב ח
קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב ד' צִיּוֹן:

תהלים יא א
לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּד' חָסְיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ **לְנַפְשִׁי נודו** (נוּדִי) **הָרְכֶם צִפּוֹר**:

רש"י על תהלים יא א
הנודד שכל אדם המיטלטל **נמשל לצפור** הנודדת מן קינה כדכתי' כצפור נודדת מן קינה כן איש נודד ממקומו (משלי כז).

עכברים בשושן הבירה

שמי ושתי, ואני מפחדת מעכברים.
מאז שהייתי ילדה -הם היו לא נעימים.
ועכשיו בארמוננו -מכה קשה
היצורים הללו התרבו בשמחה.

אל תשאלו מאיפה אבל בשושן הבירה
כולם מספרים שזה נורא!
הפכנו למומחים במלכודות
גבינה עם דבק, וגם חתולות.

זה לא עזר, והחלתי לחשוש מאד.
חלומות על מצרים התחלתי.
שמענו קולות מוזרים
והדלקנו את האור בשרותים.

על סף מצב נפשי עמדתי מבולבלת
התעוררתי בסיוטים של דפיקות בדלת.
הפסיכולוגית דיברה ארוכות על ילדותי
על התחלות ופחדים -ממש בכיתי-

היצורים האפורים אכלו אוכל אפילו מהמקֹ
פיא,
וגם בגדי כרסמו מול אפי
בארון עשו מנהרה ארוכה בגדים
ושמלות משי הלכו לעולמים.

הפסיכיאטר בדק במוחי את העצבים
המליץ חופשה וכדורים עזים.
בעלי עכברוש היה זורק פה ושם מלכודות
אבל ההם כה רבים- שהחתולות ביקשו
חופשות

כשעצבי נגמרו בד בבד עם קטנים שנולדו.
המדביר לעכברים ומזיקים הגיע מהודו.
מאות כיכרים כסף לא הבטיחו תוצאות
ולא הפסיק למלמל בכל החיים לא ראיתי
מכה כזאת.

התחננו שיעבוד, בחסד הוא נתן את הסכמתו.
והוא הסכים
הביא סל מכוסה, די כבד.
אמר לנו "העיקר לא לפחד כלל,"
והתחיל לנגן בחלילו ניגון מהולל

התעלפתי כשראיתי נחש קוברה
-הכרתי אותו בנסיעתי למדינת בורמה-
בעלי סיפר לי לאחר מכן שהנחש הַמְסַכֵּן,
הסתובב בארמון אך גם הוא לא תפס -הַמְסַכֵּן.

הגהה רב יעקב כהן - בית אל.

מנהרה ארוכה בבגדים משפחה של חברים שלנו ריחמה על עכבר שמצאה בבית. עד שהיצור חפר מנהרה ארוכה בארון הבגדים. החולדה מוכרת בשם עכברוש וחז"ל גזרו מכך מדרשים אודות המלך אחשוורוש.
הטכניקה של היפנוט נחשים באמצעות חליל ידועה בהודו בהופעות רחוב.

לאן?

השגתי מטבע סיני כבד מזמן
כדי לקנות חלומותי במזומן.
אלו שלא היו במציאותי
אבל קרובים מנשוא לציפור נפשי.

הייתי חייב להתפשר
לו רציתי אושר.
לנסוע בעולם כתייר
לא מספיק לשוט על נייר.

תמיכה ידידותית חשובה
אך -את סגור אזיקיי לבדי אפתח!-
ביושר כלפי עצמי והבריות
להיות עצמאי -זו אחריות.

במטפסיקה הסינית מופיעים מטבעות המזל כסמל להצלחה ושפע.

שמואל ב יב יג

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל נָתָן **חָטָאתִי לַיד**' וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָּוִד גַּם ד' הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת.

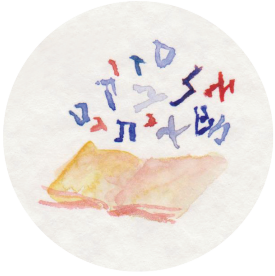
האושר שלי

אכתוב כמה שורות
בספר הישר של הדורות.
צרות רבות נקרו בדרכי
ונמלטתי ממים סוערים .

ודווקא בנקודת הסכנה
המזל שלי לא נרדם.
אפילו בחצי טביעה
מחזיק בתורן של אמונה .

השמים נותנים את הרישיון
לעבור את התלאות.
אני מוכן לעשות מאמץ
וגם יודע שהוא רץ.

בחיק הוויתי יש לי גורל מיוחד
גם יציאה מעוני.
עם מטרות חדשות
אעבוד באושר במימוש סל המשימות.

יהושע י יג

וַיִּדֹּם הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ עָמָד עַד יִקֹּם גּוֹי אֹיְבָיו הֲלֹא הִיא כְתוּבָה עַל **סֵפֶר הַיָּשָׁר** וַיַּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם וְלֹא אָץ לָבוֹא כְּיוֹם תָּמִים:

רלב"ג על יהושע י יג

והנה **ספר הישר** אחשוב שהיה נקרא כך **ואבד עם הגלות...**

יחיאל בן שלמה הַיְילְפְּרִין (היילפערין) מחבר ספר "סדר הדורות" של עם ישראל.

חבקוק ג יד

נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ פְּרָזָו **יִסְעֲרוּ** לַהֲפִיצֵנִי עֲלִיצָתָם כְּמוֹ לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר:

רד"ק על חבקוק ג יד

יסערו להפיצני - אותם **שהיו סוערים להפיצני** כלומר שיבאו **ברוח סערה עלי** להפיץ אותם בגוים.

דברים ה כו

מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל מִצְוֹתַי כָּל הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם:

כי האדם עץ ביער

מחובר לעם ישראל
עלי לה' להתפלל.
המדינה כלביאה נישאת
בתפילה לשלום אעטוף את כתלי בית הכנסת.

בכל קהילה
זקוקים להתקשרות אישית
וכל עץ ביער
מתלכד לעצמו עם ענפיו וגזעו.

הרצאתה של אמונה אלון "חוני" שמעון אדף ו"כי האדם עץ השדה" נתן זך

מלכים ב ד ח-יג
וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר **אֱלִישָׁע** אֶל שׁוּנֵם וְשָׁם **אִשָּׁה גְדוֹלָה** וַתַּחֲזֶק בּוֹ לֶאֱכָל לָחֶם
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱמָר נָא אֵלֶיהָ ... מֶה לַעֲשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ לְדַבֶּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל שַׂר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר
בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יֹשָׁבֶת:

רש"י מלכים ב ד- יג
"בתוך עמי - בתוך קרובי, אין אדם מזיקני, **איני צריכה למלך ולא לשר הצבא"**

במדבר כג כד
הֶן עָם **כְּלָבִיא** יָקוּם וְכַאֲרִי יִתְנַשָּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד יֹאכַל טֶרֶף וְדַם חֲלָלִים יִשְׁתֶּה:

תפילה לשלום המדינה
"יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא ..."

דברים כ יט
כִּי תָצוּר אֶל-עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ לְתָפְשָׂהּ לֹא תַשְׁחִית אֶת עֵצָהּ לִנְדֹּחַ עָלָיו גַּרְזֶן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכֵל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לָבֹא מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר:

עיגול וקו

עיגול הוא הפוך מקו
וצריך את שניהם, דרך אגב
לדעת לקבל,לתת ומתי,
בדמיון, ובמציאות ולא יותר מדי.

בהסתכלות על עצמי
בתוך חברה, ביום-יומי
אני בוזק אפור על שחור ולבן
מתנות חן מהסערות שלי , כמובן.

אחדות שורה על הכל
משורש עליון נשמע הקול.
אסגור מעגלים בקו ישר
מנקודה אחת מתחיל ונגמר.

מבוא לחכמת הקבלה חלק ב שער ד
ראשית כל הוא עולם האין סוף ב"ה **מקיף** את העולמות כולם וגם מוקף מהם בבחי' **הקו הנמשך ממנו לתוך כל העיגולים...**

עץ חיים שער ח פרק א מ"ת
מפסיקין בין אור המקיף של זה היושר ובין או"פ עם הכלים של זה האדם שבסוף היושר **נמצא שאלו העגולים מקיפין וסובבין הכלים של זה האדם מכל סביבותיו** ואח"כ המקיף של יושר של זה האדם הוא מקיף וסובב את כל אלו העגולים של הנקודות .

ספר התודעה - פרק כז
סימנים היו לכל נשיא ונשיא, מפה, וצבע על כל מפה ומפה, כצבע של האבנים הטובות שהיו על לבו של אהרן. מהם למדה המלכות להיות עושין מפה (דגל), וצבע לכל מפה ומפה. כל שבט ושבט נשיא שלו - צבע מפה שלו דומה לצבע של אבנו (בחושן).

והשווה
שמות כח ל
וְנָתַתָּ אֶל חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתֻּמִּים **וְהָיוּ עַל לֵב אַהֲרֹן** בְּבֹאוֹ לִפְנֵי ד' וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לִבּוֹ לִפְנֵי ד' תָּמִיד.

ישעיה נא יד
מְהַר צֹעֶה לְהִפָּתֵחַ וְלֹא יָמוּת לַשַּׁחַת וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ.

פירוש מלבי"ם על ספר ישעיה נא יד
...וממנו הושאל אל תכונה סגורה **בנפש עת תפתח ותזוע לצאת, על סערה הפנימית בנפש האדם להוציא חמתו,** כמשל שהחמה תוססת מעלת צף ורתיחה, פותחת בטן האדם ויוצאת לחוץ...

ספר אדם ישר - מרכבת יחזקאל
כי הרי היא **הקליפה החיצונה** שבכולן בערך **הנחש** הדבק עם הקדושה, **וקליפת רוח סערה** היא היותר פנימי בנחש, והעולם הזה נתון בתוכו של הנחש, ולכן מתתא לעילא מתחיל רוח סערה.

משנה מסכת פרק ה משנה ג
עֲשָׂרָה **נִסְיוֹנוֹת** נִתְנַסָּה אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם **וְעָמַד בְּכֻלָּם**, לְהוֹדִיעַ כַּמָּה חִבָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם.

תפילת השחר

וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא. וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן. **וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן.**

לתת מאושרי

אבנים המפריעות בדרכי מונחות בצד.
בראיה ישירה הן מתנה
אך גם מהאוניה זורקים מטענים
על מנת להציל הנוסעים.

מוכן אני לרכוש מהירות
לצאת לרוחות בלי הסתייגות
ומבדידותי ללא פחד
הכלל מחובר מאחד ואחד.

לפעמים בלי מחשבה
עושה מעשים בלי בעיה.
לא כל דבר למכירה
יש עבודה שהיא בחירה.

אצטרך לגשר
מהשפע לאחר.
יש לי כיכר לחם ואחלק אותו
לשם שלוות נפשי אהיה כמותו.

העיקר השאיפה להשלמה
לכוון היצרים ולזוז קדימה.
ומחלקי לתת
לממתינים כעת.

אנו רוצים אושר ועושר
לצמצם העוני שקושר.
אך כל עוד פועמים חיים
נהיה שמחים

יש אביון מפיסת חמימות
אתן לו חיוך ונסעד בידידות.
עדיף כך מעוף קר,
ובזה העמל אהיה מוכר.

יונה א ה

וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל אֱלֹהָיו **וַיָּטִלוּ אֶת הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה** אֶל הַיָּם לְהָקֵל מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד אֶל יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם:

דון קישוט חלק א פרק ח.

לצאת לרוחות יש דרגות בודאי בעניין זה. הקיצונית היא בדמיון של קרב נגד 30 או 40 תחנות רוח כענקים.

דברים ה יט

אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר ד' **אֶל כָּל קְהַלְכֶם** בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי:

שם משמואל פרשת וארא - שנת תרע"ד

קיצור הדברים שבאמצעות משה רבינו ע"ה **זכו ישראל למדרגה כללית** להיות בעצמם נביאי התורה וזה שלא זכו לזה ה, ומחמת שהיו בביטול כל חושיהם לרצון השי"ת ע"כ זכו למדרגה כללית כנ"ל באריכות.

דברי הימים א טז ג

וַיְחַלֵּק לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה לְאִישׁ **כִּכַּר לֶחֶם** וְאֶשְׁפָּר וַאֲשִׁישָׁה:

משנה מסכת פרק א משנה טו

שַׁמַּאי אוֹמֵר, עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קֶבַע. אֱמוֹר מְעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה, **וֶהֱוֵי מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת.**

הרמב"ם בפירושו למסכת פרק א טו.

שמאי אומר ...סבר פנים יפות. הוא שישא ויתן עם הבריות **בנחת** ובדברים **ערבים** ורצוים.

ספר עץ הדעת טוב - פרשת ויחי

אבל לישראל **ולבן שניים מחלב ידבר** להם דברי ניחומים כחלב הלבן.

קידושין לא א-ב

תני אבימי בריה דרבי אבהו **יש מאכיל לאביו פסיוני וטורדו מן העולם** ויש מטחינו ברי **ומביאו לחיי העולם הבא...**

רש"י על מסכת קידושין לא ב (וראה תוספות, שם).

[ובת"י] ובגמרת ירושלמי [פאה פ"א ה"א] גרס מעשה בשניהם מעשה באחד שהיה מאכיל לאביו פסיוני פעם אחת אמר לו אביו מאין לך כך אלה אמר לו סבא **מה איכפת לך** טחון ואכל כלומר לעוס ואכל הראהו שקשה לו ושוב מעשה באחד שהיה טוחן בריחיים והיה לו אב זקן ושלח המלך בשביל אביו **לבא לעבודת המלך** אמר לו בנו אבא טחון **ואני אלך תחתיך** לעבודת המלך שאין לה קצבה.

חזק ואמץ!

מחשבות השמחה ברוחי
הופכות לפעולה לפי כוחי.
כמשאבה השואבת מים
במנגינות הגשמים.

ידידות יקרה לרוב
אתן אוכל ללב הקרוב.
ואולי תחפושות אוסיף
אבל כדי להאיר את הטוב מבפנים,כך עדיף.

יתדות של שירת התורה
מלחינות בשמחה את קבלת ברכתה.
חכמים בהתכנסותם
מוסיפים מוסיקת עולם לאוזנם.

ריקודים אמיתיים
על "קוץ היוד" כתר ותגים
את שירי אני אפרוט
מסודות הספר "הבהיר".

השמש מופיעה מהירה
לאחר הירח סוגרת את הלילה
בלי חשש -הדרך ברורה
זרועה בקשיים למשימה.

ואיך אתמודד?
בכוחות ממנו לאני הבודד.
לעשות מה שאפשרי - באנרגיה
ובכל מצב באומץ ובסינרגיה.

קבלת שבת "לכה דודי"
לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. **סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה.**

רבנו בחיי על בראשית א א
כי מה שהיה אדם אחרון הכל למעלה רמה. כי הוא תכלית הכוונה בבריאת העולם. ואם הוא **סוף המעשים הלא הוא תחילת המחשבה** בטרם החלם.

ספר עמק המלך - שער יג - פרק לה
וידיעתו של הקב"ה אינו כידיעת בשר ודם, כי ידיעתו של הקב"ה מקפת זמן העולם הזה מקצהו ועד קצהו, דהיינו זמן בריאת כל היצור וגלגוליהם, עד התיקון האחרון, שיצא לחפשי אל תענוגי גן עדן. נמצא שידיעתו של הקב"ה היא טובה להסיר תאותו וזוהמתו שקבל עד יהיה נקי, ואז סוף ידיעתו לטובה, כמו תחילת ידיעתו, וזהו אומרם, '**אצל הקב"ה, תחילת המחשבה היא סוף המעשה**' [וראה בראשית ב יח על אדם הראשון].

רש"י על מנחות כט א
קוצו של יוד - **רגל ימיני של יוד.**

ספר פרי מגדים על או"ח - משבצות זהב - סימן לב ג
כתיבה. עי' ט"ז. בטור כתב כתיבה תמה שיהא כל אות מוקף גויל ומתויג כראוי **ושלא יחסר קוצו של יוד.**

משנה ברורה סימן לב טו
קוצו של יוד - היינו עוקץ שמאל של יוד וכ"ש **אם חסר רגל ימין דפסול** ותמונת היוד עיין לקמן בדיני צורת האותיות בסימן ל"ו ומש"כ בשם הפמ"ג.

חזק ואמץ!

שירתי פרי מחשבת השמחה לרוחי.
להוציא מהכוח אל הפועל .
לשאוב ולגלות את מי הבאר הנסתרים
כמו להוריד מנגינה שמימית .

ידידות מזינה את הלב במעגל אנושי
אנשים מחופשים לא מגלים את הנסתר,
העיקר הוא הפנים
לב טהור תמים.

לא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה
גם חכמים בהתכנסותם
רק מכוונים את המילה
ומתרכזים ברווח הנקי הרצוף בין תוויה.

גם טעמי המקרא עולים ויורדים
סוד עולם רחמים
סוד הכתר העליון

על "קוץ היוד" כתר
לא חייבים לשתות כדי שיצא סוד מיין
לפעמים רק מספיק לפתוח בספר הבהיר.

כמו השמש המאירה
אחר לילה עוטה אפלת ירח
מגלה את הדרך הברורה בלי צל
וצל ההרים נחזה פתאום תמים

רק חזק ואמץ ללכת הלאה
היה האור הבהיר
היה המנגינה גם ללא תווים
עשה את כל שאפשרי

היה השתיקה
היה הדרך הברורה
למרות המכשולים ובעטיים

דברים לא ז

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל **חֲזַק וֶאֱמָץ** כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ד׳ לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תַּנְחִילֶנָּה אוֹתָם.

מעגלים

להיות נפרד מאחרים
זה צורך קיומי לפעמים.
לשרטט מעגל סביבי
ולמצוא את הפינה משלי.

הנפרדות היא לרגע
כדי לא לפרום קשרים.
ככל שנוטש, כך אצטרך לשוב
לחבור, ולסייע לאחרים

זה כמו סרט בקולנוע ישן
ההרפתקאה נעה בין ירוק לאדום
והגיבור שניצב בפרשת דרכים
מבכר את הצהוב

אני תוחם את אזור הפעולה
לנוח או לעבוד היכן שצריך
מפעל חיי אוצר טמון
כמו סוד בקופסא

אך אני פועל להוציאו לאור
להעבירו מליבי אל אחרים
כך הופך המעגל רחב יותר
זוהי תנועת החיים- מעגלים.

מעגלים הם הרושם של מעשינו הטובים, כגון כנסים על שמירת הלשון בדרכו של **החפץ חיים**, זצ"ל.

לקוטי מוהר"ן תנינא כה
"התבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל".

ספר הנהגות צדיקים
תקנות והנהגות מרבי אהרן ציגעלמאן ע"פ דעת רבי נחמן מברסלב
טוב מאד להאדם שישתדל שיהי' לו **חדר מיוחד** לו לבדו לעסוק שם בעבודת ה' בתורה ותפלה, ובפרט התבודדות ושיחה בינו לבין קונו שלזה צריכין בוודאי חדר מיוחד (שיחות הר"ן רע"ד) ד. ואמר רבינו ז"ל שאפילו הישיבה בעצמה שיושבין בחדר מיוחד לבדו גם זה טוב מאד. ואעפי"כ אפילו אם אין לו חדר מיוחד, **תחת הטלית** הוא ג"כ חדר מיוחד.

והשווה
משנה מסכת תענית פרק ג משנה ח
עַל כָּל צָרָה שֶׁלֹּא תָבוֹא עַל הַצִּבּוּר, מַתְרִיעִין עָלֶיהָ, חוּץ מֵרוֹב גְּשָׁמִים. מַעֲשֶׂה שֶׁאָמְרוּ לוֹ לְחוֹנִי הַמְּעַגֵּל, **הִתְפַּלֵּל שֶׁיֵּרְדוּ גְּשָׁמִים**. אָמַר לָהֶם, צְאוּ וְהַכְנִיסוּ תַּנּוּרֵי פְסָחִים, בְּשְׁבִיל שֶׁלֹּא יִמּוֹקּוּ. הִתְפַּלֵּל וְלֹא יָרְדוּ גְּשָׁמִים. מֶה עָשָׂה, עָג עוּגָה וְעָמַד בְּתוֹכָהּ, וְאָמַר (לְפָנָיו), רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בָּנֶיךָ שָׂמוּ פְּנֵיהֶם עָלַי, שֶׁאֲנִי כְּבֶן בַּיִת לְפָנֶיךָ. נִשְׁבָּע אֲנִי בְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁאֵינִי זָז מִכָּאן, עַד שֶׁתְּרַחֵם עַל בָּנֶיךָ. **הִתְחִילוּ גְּשָׁמִים מְנַטְּפִין...**

חבקוק ב א
עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה וְאֶתְיַצְּבָה עַל מָצוֹר וַאֲצַפֶּה לִרְאוֹת מַה יְדַבֶּר בִּי וּמָה אָשִׁיב עַל תּוֹכַחְתִּי.

תענית כג א - עין יעקב על מסכת תענית אות (נו)
שם מִשְׁנָה [יט] מַעֲשֶׂה שֶׁאָמְרוּ לְחוֹנִי הַמְּעַגֵּל, הִתְפַּלֵּל שֶׁיֵּרְדוּ גְּשָׁמִים וְכוּ'. (מעשה זה כתוב יותר באורך בברייתא זאת): תָּנוּ רַבָּנָן, פַּעַם אַחַת יָצָא רוֹב אֲדָר, וְלֹא יָרְדוּ גְּשָׁמִים, אָמְרוּ לוֹ לְחוֹנִי הַמְּעַגֵּל, הִתְפַּלֵּל וְיֵרְדוּ גְּשָׁמִים, הִתְפַּלֵּל וְלֹא יָרְדוּ. עָג עוּגָה וְעָמַד בְּתוֹכָהּ, כְּדֶרֶךְ שֶׁעָשָׂה חַבְקוּק הַנָּבִיא, שֶׁנֶּאֱמַר, (חבקוק ב א) "עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה".

רש"י על תענית כג א
עוגה - שורה עגולה, כמו עוגה שהיתה עגולה כדרך שעשה חבקוק - כדמפרש בתרגום של תפלת חבקוק על משמרתי **אעמדה** כמין **בית האסורים עשה וישב.**

הסיודיוס בתיאוגוניה
האגדה המקורית על פנדורה מספרת על אישה שפתחה ללא כוונה תיבה מלאה ברע והרע התפשט בעולם.

הרעיון שלי הפוך- מלב האדם יכל לצאת הרבה טוב, אוצרות אור בהתאם למאמץ.

חלומות של תקווה

לאט לאט גדל הפער
כפנינה שאיבדה ברק.
כצבי בין המעיינות
בקשתי אחר מים ולא מצאתים.

היית לי אחות אהובה
סטודנטית במכללה.
ופתאום הכל נהפך,
לבך התרחק ושכח

ומה שהיה נהדר
ושמרתי כארי
הפך כהרף עין לאין ומעורפל
איפה גילוי לבך?

היית הפרח היפה
והלכתי בגינתי לראות אותו.
וכמה קשה לעבור כביש חסום!
ולבסוף, נשארת רק תקוה.

באנו ללחוץ ידיים
כשהענן העבה עבר.
הידידות שעברה קרח דק
כה ארוך זמן הניתוק.

הדופק עולה שוב
לדפיקות ביציבות.
תפוס אותי בחיבוק כמעיל
הזמן קצר והגעגועים רבים.

השיח על ברק הפנינים הוא רחב מאוד, כמו למשל אור וזעה המשפיעים על אבדן הצבע.

תהלים מב
(ב) **כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם** כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ אלוקים.
(ג) צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אלוקים.

יחזקאל כג לא
בְּדֶרֶךְ **אֲחוֹתֵךְ** הָלָכְתְּ וְנָתַתִּי **כוֹסָהּ בְּיָדֵךְ**.

"**פרח בגינה**" הוא ביטוי נפוץ בשירים.

אבד לי לבי

בתפר שבין הארנק והקלמר
אבד לבי.
במחנה רחוק הוא נאלם, נעלם...

התחייבתי לגעת במים
לדאות באוויר נטול מחשבה
ועכשיו צריך לסדר את החשבון
בלי לאבד פרוטה.

מאחל לך יום אביבי
בלי ענן שאני קיים.
הצפורים מצפצפות גם על הגעגוע
ואני רוצה להמשיך.

אבדה לי תעודת הזהות
ולא הצלחתי לחצות את הגבול.
בעזרת ה' אעבור הנהר
כדי לגמוע את היופי בצד השני.

בבא מציעא כז א

תנו רבנן אשר תאבד פרט **לאבידה שאין בה שוה פרוטה** רבי יהודה אומר ומצאתה פרט לאבידה שאין בה שוה פרוטה.

ספר תורת המנחה לרבי יעקב סקילי - דרשה לד

ובכל אלו הענינים **צריך שתהיה הכוונה והתשוקה לשם ית'**. שאם יבוא אדם לבתי כנסיות ולבתי מדרשות בלא חשק ותשוקה, ומתפלל או לומד בהם בלא כוונה, וכן כשיוליך את בניו בהם... (תהלים פד ד) גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בית וגו', כלומר אם אין האדם עושה לכוונת כבוד השם ית', אין לו יתרון על הצפור ש**גם צפור מצאה בית** וגו'.

דברים ג טז

וְלָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי נָתַתִּי מִן הַגִּלְעָד וְעַד נַחַל אַרְנֹן **תּוֹךְ הַנַּחַל וּגְבֻל** וְעַד יַבֹּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן.

רש"י על דברים ג טז

תּוֹךְ הַנַּחַל וּגְבֻל - כל הנחל ועד מעבר לשפתו כלומר עד ועד בכלל ויותר.

שירת לבי

שירים בלבי
מתנגנים בוהקים.
נגלים מסתר לאור
מעירים בי את גילת נעורי

כולי אמונה פשוטה
כילד העולה מעלה ומטה
בנדנדה, מבלי להבין
את האין סופי הבלתי מושג

רכבת חיי מרחפת על פני נופים
נעצרת כעת ברציף השירה
מלאכים מלווים אותי
בעולם שהלחנתי לעצמי.

השראה מהרצאה של אמונה אלון
"נדנדה" חיים נחמן ביאליק (1873-1934).

דברים יח יג
תָּמִים תִּהְיֶה עִם ד' אֱלֹקֶיךָ

רש"י על דברים יח יג
תמים תהיה עם ה' אלקיך - **התהלך עמו בתמימות** ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו.

מדרש תנחומא ויקהל פרק א
ששכר מצוה מצוה ושכר עבירה עבירה בן עזאי אומר מצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה אמר רבי מאיר על כל מצוה שאדם עושה **מוסרין לו מלאך** לשמרו עשה מצוה אחת מוסרין לו מלאך א' עשה מצות הרבה מוסרין לו מלאכים הרבה לשמרו שנא' (תהלים צא יא) כי מלאכיו יצוה לך וגו'....

תהלים צא יא
כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

שבת לב א - עין יעקב על מסכת שבת אות (כג)
שֶׁכֹּל הָעוֹלֶה לַגַּרְדּוֹם לִידּוֹן, **אִם יֵשׁ לוֹ פְּרַקְלִיטִין גְּדוֹלִים, נִצּוֹל.** אִם לָאו אֵינוֹ נִצּוֹל. וְאֵלּוּ הֵן פְּרַקְלִיטִין שֶׁל אָדָם - **תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים**, וַאֲפִלּוּ תְּשַׁע מֵאוֹת תִּשְׁעִים וַתֵּשַׁע מְלַמְּדִים עָלָיו חוֹבָה, וְאֶחָד מְלַמֵּד עָלָיו זְכוּת - נִצּוֹל.

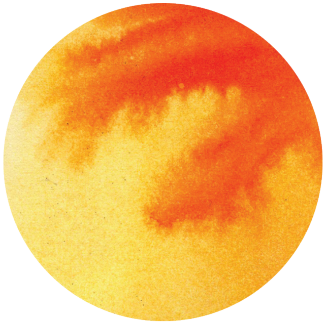
יש מקום

יש "קדושת המלכות"
אחתור ביגיעה אל אלוקי.
הוא למעלה ואני למטה
הוא למעלה ואני איתו
הוא המקום, ממני וממך.

סירתי שטה בים
סוערת קוצפת
צוללת במים
ועוגנת בתהומות חוף ליבי

יש מרחב אינסוף
בין שמים לארץ
רגשות אהבה גואים
מאיימים להטביעני בחן.

דמות המציאות היא נס.
מעגל אוהבים מהגוף לטבע
הנשמה קשורה מלופפת לנצח
ואל אלוקי בעוז אכסוף.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון על השיר "נדנדה" מאת חיים נחמן ביאליק (1873-1934)

ספר עוד יוסף חי - פרשת שמות
כתב רז"ל **בשער הכוונות** דף ל"ט ע"ג בדרוש ד' ענין **קדושת** יוצר עניינה הוא כדי **להעלות את המלכות לעולם הבריאה** העומדת בהיכל קה"ק דיצירה כנודע. ואנו מעלים אותה אל ההוד שבבריאה שהוא נקרא **היכל** עצם השמים ולכן קדושה זו נאמרת באל ברוך גדול דעה.

לקוטי תפילות חלק ראשון - תפילה ל [תנח]
רבונו של עולם אתה ידעת כמה אני רחוק **מקדושת** ושמחת יום טוב הקדוש, חוס וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזכני בחסדיך העצומים, שאזכה לקבל הימים טובים בקדושה גדולה ובשמחה רבה, **עד שאזכה על ידי קדושת ושמחת יום טוב להעלות את המלכות דקדושה מבין הארבע מלכויות**, ולהעלותה לאור פני ה'.

ספר יצירה פרק א
(ג) **עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר**, הבן בחכמה וחכם בבינה, בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו. (נ"א ואית דגרסי ודע וחשוב. ואית דגרסי והשב וחשוב, ואחרים גורסים וחקור ודע וחשוב מהם).

פירוש ר"י סגי נהור לספר יצירה
כי **אין כח הנברא להשיג באין סוף**, שכל התבוננות בחכמה מן השכל היא דקות רמז מחשבתו באין סוף. ולפיכך אמר עשר ולא תשע - כי אין מחשבה משגת לתת שיעור למעלה מן החכמה ולא בחכמה אלא על ידי התבוננות.

בראשית פרק ב ז
וַיִּיצֶר ד' אלוקים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו **נִשְׁמַת חַיִּים** וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה.

רבנו בחיי על בראשית פרק ב פסוק ז
וענין היות **הנפש** אחרי הפרדה מן הגוף **קיימת נצחית** זה מתבאר מכתוב הזה שאמר נשמת חיים כלומר **נשמה חצובה ממקור חיים** כי הנשמה חצובה ממקור החכמה, הוא שכתוב (איוב לב ז) אמרתי ימים ידברו ורוב שנים יודיעו חכמה אכן רוח היא באנוש, סמך חכמה לרוח לבאר כי הרוח ממקור החכמה.

לדעת

מתן דין וחשבון מרצון לבוראי.
המשגיח על כל פרט
חולש על כל רובדי חיי באופן מוחלט.

שאלות אמוניות מעלעלות בכנות באמונתי
אענה לכל תהייה בקריאת תהלים
עטור בתפילין, סמל ואמהות
אדע, שזה בסדר לא הכל לדעת.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון על השיר: "גדולים מעשי א-להי" אמיר גלבוע (1917-1984)

שו"ע אורח חיים - סימן לב מב
שי"ן של תפילין, הלכה למשה מסיני שיעשה בעור הבתים של ראש כמין **שי"ן** בולטת מקמטי העור, אחד מימינו ואחד משמאלו. של ימין המניח, **של ג' ראשים**, ושל שמאל המניח, **של ארבע ראשים**.

רבנו בחיי על דברים כח י
ואם תשכיל עוד בטעם שי"ן של תפילין תמצא השי"ן רמז **לשכינה ולנשמת...**

סדור תפלה - נוסח אשכנז - ברכות השחר
בָּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹקינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. **עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל** בְּתִפְאָרָה.

איוב פרק לח
(ד) אֵיפֹה הָיִיתָ בְּיָסְדִי אָרֶץ הַגֶּד **אִם יָדַעְתָּ** בִינָה.
(יח) הִתְבֹּנַנְתָּ עַד רַחֲבֵי אָרֶץ הַגֶּד **אִם יָדַעְתָּ** כֻּלָּהּ.

אמא גבריאלה

מלאכית ושמה גבריאלה
אם השומרת על ילדיה
שוכנת כעת במלכות ה'
עודנה מחייכת אלי.

בגישה חיובית ואוהדת לכל
הלחינה את תפיסת עולמה
ניצוץ טהור שורה בחיקה
קטנה בגוף אך נפשה גדולה.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון על השיר: "גדולים מעשי א-להי" אמיר גלבוע (1917-1984)

בשירו של אמיר גלבוע מופיע שמה של אשתו גבריאלה. אותיות שמה מופיעות בתחילת כל שורה. שם אמי, ז"ל, היה **גבריאלה** ושיר זה נכתב לזכרה האהוב.

מלחמות

"הסתר אסתיר פני"
אבל את ידו אני רואה בפנים.
מחפש את חברי כבמשחק מחבואים
ובטוח שלמוצאו יהיה נעים.

מודה לה' גם על מלחמות
נגד רוחות ושדים בחלומות.
קיבלתי אותן לחיזוק פנימי
נסיונות, מלחמות שעלי לפרש למה הגיעו אל חצר נפשי.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון על השיר: "גדולים מעשי א-להי" אמיר גלבוע (1917-1984)

דברים לא יח
וְאָנֹכִי **הַסְתֵּר אַסְתִּיר** פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל אלוקים אֲחֵרִים.

עירובין יח ב- עין יעקב על מסכת עירובין אות (ג)
מִיָּה בֶּן אֶלְעָזָר, כָּל אוֹתָן שָׁנִים שֶׁהָיָה אָדָם הָרִאשׁוֹן בְּנִידּוּי, **הוֹלִיד רוּחִין וְשֵׁדִין וְלִילִין**, שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ה ג): וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת מִכְּלָל דְּעַד הָאִידְּנָא לָאו ,כְּצַלְמוֹ' אוֹלִיד.

הכתב והקבלה על בראשית מ ח
וזה, רוב החלומות באים, **אם מהרהורי דיומא**, או ע"י מערכת השמים או ע"י **רוחות ושדים** ומעוטא דמעוטא מהם באים ע"י מלאך, והחלומות הבאים ע"י מלאך הם אשר אין להם רק פתרון אחד אמתי, והפותר צריך להיות איש אשר צלם אלוקים עליו ורוח ה' מתנוססת בו, ולזה מתענין על מקצת חלומות כי חוששין פן באו ע"י מלאך...

עין יעקב על מסכת ברכות אות (קכג)
הַחֲלוֹמוֹת הוֹלְכִין אַחַר הַפֶּה? שֶׁנֶּאֱמַר, (בראשית מא) "וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ כֵּן הָיָה", וְאָמַר רָבָא, וְהוּא דְּמַפְּשַׁר לֵיהּ מֵעֵין חָלְמֵיהּ, שֶׁנֶּאֱמַר, (שם) "אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר" (שם).

בראשית מא יג
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל כַּנִּי וְאֹתוֹ תָּלָה.

סנהדרין קז א - עין יעקב על מסכת סנהדרין אות (רלד)
אָמַר רַב יְהוּדָה, אָמַר רַב, **לְעוֹלָם, אַל יָבִיא אָדָם עַצְמוֹ לִידֵי נִסָּיוֹן**, שֶׁהֲרֵי דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הֵבִיא עַצְמוֹ **לִידֵי נִסָּיוֹן וְנִכְשַׁל**. אָמַר לְפָנָיו, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מִפְּנֵי מָה אוֹמְרִים "אֱלֹקֵי אַבְרָהָם, אֱלֹקֵי יִצְחָק אֱלֹקֵי יַעֲקֹב", וְאֵין אוֹמְרִים "אֱלֹקֵי דָּוִד"? אָמַר, אֵינָהוּ מְיֻנְסִי לִי, אַתְּ, לָא מְיֻנְסִית לִי. אָמַר לְפָנָיו, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, נַסֵּנִי, שֶׁנֶּאֱמַר, (תהלים כו ב) "בְּחָנֵנִי ה' וְנַסֵּנִי". אָמַר לֵיהּ, מְיֻנְסָנָא לָךְ, וַעֲבִידְנָא מִלְּתָא בַּהֲדָךְ, דִּלְדִידְהוּ לָא הוֹדַעְתִּינְהוּ, וְאִלּוּ אֲנָא, קָא מוֹדַעְנָא לָךְ דִּמְנַסֵּינָא לָךְ בְּדָבַר עֶרְוָה, מְיָד, (ש"ב יא) "וַיְהִי לְעֵת הָעֶרֶב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ" וְגוֹ'.

אָמַר ואנחנו בודאי לא רוצים נסיונות, שהם קשים. על עניין זה מתפללים כל בוקר.

שמואל ב יא ב
וַיְהִי לְעֵת הָעֶרֶב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ וַיִּתְהַלֵּךְ עַל גַּג בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיַּרְא **אִשָּׁה רֹחֶצֶת** מֵעַל הַגָּג וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מַרְאֶה מְאֹד.

סדור תפלה - נוסח אשכנז - ברכות השחר
יהי רצון שֶׁתַּפְרִיגִילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא. וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן. וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן. ..

בגמרא מסופר שדוד ביקש נסיון ואחר כך על זה נכשל. ה**צפור** מסמלת מאבק **ביצר הרע**.

סנהדרין קז א עין יעקב על מסכת סנהדרין אות (רלה)
דִּכְתִיב, (תהלים יא) "**לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד** בַּה' חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי, נודִי הַרְכֶם צִפּוֹר". אָמַר דָּוִד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָחֹל לִי עַל אוֹתוֹ עָוֹן, שֶׁלֹּא יֹאמְרוּ, (הרשעים) הַר שֶׁבָּכֶם - **צִפּוֹר נִדֶּדֶת**ּוֹ. דָּרַשׁ רָבָא, מַאי דִּכְתִיב, (שם נא) "לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי" וְגוֹ', אָמַר דָּוִד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, גַּלְיָא וִידִיעָא קַמָּךְ , דְּאִי בָּעָאִי לְמִכְפֵּייהּ **לְיִצְרִי**, הֲוָה כַּייפִינָא. אֶלָּא אֲמִינָא, דְּלָא לֵימְרוּ, עַבָדָא זָכִי לְמָרֵיהּ. דָּרַשׁ רָבָא, מַאי דִּכְתִיב, (תהלים לח) "כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן, וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד" - רְאוּיָה הָיְתָה **בַּת - שֶׁבַע בַּת** אֱלִיעָם לְדָוִד, **מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית**, אֶלָּא שֶׁבָּאתָ עָלָיו **בְּמַכְאוֹב...**

גאולה

כוכב נֹגַהּ סמל אהבה זוהרת
ובלילה, גלותי ממהרת.
הגאולה באה "קמעה קמעה"
כחמה מתעוררת ליתן את אורה.

הלב חש שתרעלת הגלות תיגמר
ומקשר רוח לחומר.
נכין בגדי כהונה ומלכות
שיספרו בחוטי משי שממנו הסמכות.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון על השיר: "גדולים מעשי א-להי" אמיר גלבוע (1917-1984)

תהלים כב א
לַמְנַצֵּחַ עַל **אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר** מִזְמוֹר לְדָוִד.

רש"י על תהלים כב א
אילת השחר - שם כלי שיר, ד"א על **כנסת ישראל** שהיא אילת אהבים הנשקפה כמו שחר (שיר השירים ז י), ורבותינו דרשוהו באסתר, ומנחם פתר אילת לשון מעוז כמו אֵיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה (תהלים כב כ). השחר - לשון שחרית, ומנחם פתר לשון בקור, כמו שֹׁחַר טוֹב יְבַקֵּשׁ רָצוֹן (משלי יא כז) וכמו "...לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ וָאֶמְצָאֶךָ" [משלי ז טו].

תהלים כב כ
וְאַתָּה ד' אַל תִּרְחָק אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה.

משלי יא כז
שֹׁחַר טוֹב יְבַקֵּשׁ רָצוֹן וְדֹרֵשׁ רָעָה תְּבוֹאֶנּוּ.

משלי ז טו
עַל כֵּן יָצָאתִי לִקְרָאתֶךָ **לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ וָאֶמְצָאֶךָ.**

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות ד ב
דלמא רבי חייא רבא ורבי שמעון בן חלפתא הוו מהלכין בהדא בקעת ארבל בקריצתה וראו **איילת השחר שבקע אורה**. אמר רבי חייא רבה לר' שמעון בן חלפתא בי רבי כך היא גאולתן של ישראל בתחילה **קימאה קימאה כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת. מאי טעמא "כִּי אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ ד' אוֹר לִי"** [מיכה ז ח].

מיכה ז ח
אַל תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קָמְתִּי כִּי **אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ ד' אוֹר לִי.**

משלי ד יח
וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר **נֹגַהּ** הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם.

ילקוט שמעוני שמות - פרק מ - רמז תיט
היה רבי נחמיה אומר **אהל מועד** שעשה משה מדבר כנגד מעשה בראשית.. **מנורה כנגד חמה** ולבנה. שבעה נרותיה כנגד שבעה כוכבים המשמשין את העולם ואלו הן שבתאי **צדק** מאדים חמה **נגה** כוכב לבנה.

העמק דבר על שמות כח ג
...ובאשר הוא דבר שבלב ע"כ הקדים לומר להם אשר מלאתי את אהרן **רוח חכמה.**

שאיפות

שאיפות פורצות בתוכי
ושואלות איך לכוון את כוחי
מפריח את שירי בין עצי עד
ומתרומם בבוסתן המלך.

בין ספירת חסד וגבורה
אתפוס אותו
אני מבקש, את פתקי תקח
תחבר אותי אליך, כאח.

כעץ שתול ביושר
אטייל יותר באושר
ואבקש מצפורים נודדות
לעזור בהפרחת אותיות אבודות

בעקבות הרצאה של אמונה אלון "מלכותי היתה קטנה ממני" מאת רבקה מרים (נולדה 1952)
סופרת חשובה שכתבה ספרים רבים וזכתה להערכה גדולה ובפרסים חשובים.

http www.mptmagazine.com author rivka-miriam-3914

Sigmund Freud, Civilization and Its Discontents (1930) Translated by James Strachey, with newer editions and translations. Freud describes the concept of sublimation.

בעברית עידון זיגמונד פרויד מתאר את פעילותם של יצרים שונים באופן חיובי למען החברה.

שירת נשמתי

את לובן שירתי כענן אשים
אף שאינו מיוחד אותו ארים.
כל שהרוח נושאת ישוב
כמו הד נשימה שהינו חשוב.

בארצי אגמר בקושי בד' אמות
אבל תמיד קשור לנשמות.
הן יחידה אחת מתנת ה'
שמוסיפה אור לאבוקת העולם.

בין חוחי הפרדס זרועה נשמתי
בגן אינסוף בהמתנת העצים .
כל שטח בערוגה שונה מהשני
מלבלב, וריחו - כה טבעי.

בראשית ב ז
וַיִּיצֶר ד' אלוקים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו **נִשְׁמַת חַיִּים** וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:

רש"י על בראשית ב ז
ויפח באפיו - עשאו מן התחתונים ומן העליונים **גוף** מן התחתונים **ונשמה** מן העליונים.

משנה מסכת בבא בתרא פרק ו משנה ח
וְלַעֲשׂוֹת לוֹ קֶבֶר, וְכֵן הַמְקַבֵּל מֵחֲבֵרוֹ לַעֲשׂוֹת לוֹ **קֶבֶר**, עוֹשֶׂה תוֹכָהּ שֶׁל מְעָרָה **אַרְבַּע אַמּוֹת** עַל שֵׁשׁ, וּפוֹתֵחַ לְתוֹכָהּ שְׁמוֹנָה כּוּכִין, שְׁלֹשָׁה מִכָּאן וּשְׁלֹשָׁה מִכָּאן וּשְׁנַיִם מִכְּנֶגְדָּן, וְכוּכִין אָרְכָּן אַרְבַּע אַמּוֹת...

ישעיה ס כא
וְעַמֵּךְ **כֻּלָּם צַדִּיקִים** לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעַי {מַטָּעַו} מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר.

והשווה
מלבי"ם על ישעיה יא א
ארץ בלתי מתראה, מ"מ בהגיע הזמן אז **יפרה נצר מן השרש**, שזה מתיחס להפראה חדשה ע"י נצר רך ויונק, **שאין** לו שום יחוס עם האילן הקודם...

שיר השירים ב ב
כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת:

רש"י על שיר השירים ב ב
כשושנה בין החוחים - שמנקבין אותם ותמיד **היא עומדת** בנויה ואדמימותה כן רעיתי בין הבנות מפתות אותה לרדוף אחריהם לזנות כמותם אחרי אלוהים אחרים והיא עומדת באמונתה.

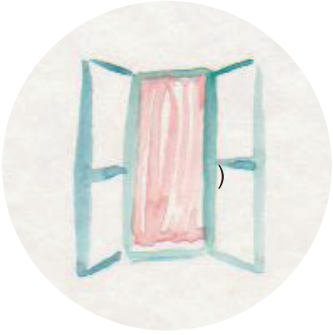
תהלים פרק סט א
לַמְנַצֵּחַ עַל **שֹׁושַׁנִּים** לְדָוִד:

רש"י על תהלים סט א
על שושנים - על **ישראל** שהם **כשושנה בין החוחים** שהחוחים מנקבין אותם **והתפלל עלי.**

מלכותי

מלכותי קטנה אבל גם גדולה
ושעריה נפתחים במפתח של סודות.
מותר וכדאי לאחרים להשיא את רווחיה
מנהרת גדולתה אף ששטחה כה זעיר.

יש עומק ורוחב מול עיני, בבהירות
חלומות-חלונות כהרים שמופיעים במהירות.
תווי שירי נוסעים בעמקים, בהד נעים נישאים
את הדרך מפארים לטיולים במרחבים.

בעקבות הרצאתה של אמונה אלון "מלכותי היתה קטנה ממני" רבקה מרים.

תהלים קיח יט
פִּתְחוּ לִי **שַׁעֲרֵי צֶדֶק** אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ.

מלבי"ם על תהלים קיח יט - חלק באור הענין
פתחו - (המלך והצדיקים שהלכו עמו הגיעו לפני **הבהמ"ק** להודות ולהקריב זבחי תודה וקרבן היום), **ומצוה אל השוערים שיפתחו לו שערי צדק** [תהלים קיח יט] - **שהמה שערי בהמ"ק** שיבא בם להודות לה' - וקראם שערי **צדק** כי אחר שבא **ישועתו** ע"י היסורים נהג ה' עמו **במדת צדק כפי המעשה, לא במדת חסד.**

ספר השל"ה הקדוש - מסכת פסחים - ביאור ההגדה (טז)
פתחו לי שערי **'צדק', מדת המלכות**, כי תהיה המלוכה. (לה')

תהלים קל א-ב
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת **מִמַּעֲמַקִּים** קְרָאתִיךָ ד'
ד' שִׁמְעָה **בְקוֹלִי** תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי.

ברכות י ב - עין יעקב על מסכת ברכות אות (נד)
מִשּׁוּם רַבִּי אֶלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב, **אַל יַעֲמֹד אָדָם בְּמָקוֹם גָּבוֹהַּ** וְיִתְפַּלֵּל, אֶלָּא בְּמָקוֹם נָמוּךְ וְיִתְפַּלֵּל, שֶׁנֶּאֱמַר, (תהלים קלא) "מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ ה'". [תַּנְיָא נַמִּי הָכִי, לֹא יַעֲמֹד אָדָם לֹא עַל גַּבֵּי כִּסֵּא וְלֹא עַל גַּבֵּי שְׂרַפְרַף וְלֹא בְּמָקוֹם גָּבוֹהַּ וְיִתְפַּלֵּל אֶלָּא **בְּמָקוֹם נָמוּךְ וְיִתְפַּלֵּל**, לְפִי שֶׁאֵין גַּבְהוּת לִפְנֵי הַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר, "מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ ה'"], וּכְתִיב, (שם קבא) "תְּפִלָּה **לְעָנִי** כִּי יַעֲטֹף".

תהלים קב א
תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי ד' יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ.

שיר רגשות

אשיר שיר ישן חדשני
בקפיצה מקצה עולמי לקצה השני.
ברגשות מותרים אזרום בהזדמנות
ממחשבה ודיבור למעשה אדלג ברעננות.

דברים יג ח

מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ **הָרְחֹקִים** מִמֶּךָּ **מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ.**

מזרחי על דברים פרק יג ח

מקצה הארץ זו חמה ולבנה וצבא השמים. שהן מהלכין **מסוף העולם ועד סופו**. בספרי. דאי אפשר לומר א"רחוקים" קאי, כאילו אמר, **הרחוקים** ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ, משום ד"מקצה... ועד קצה", על כמותם וגודלם קמיירי, שפירושו, מסוף העולם ועד סופו, לא על המרחק (שבינם) [שבינך] לבינם, דאם כן, עד קצה הארץ מבעי ליה. ולפיכך **פירשוהו על תנועת חמה ולבנה, כוכבים ומזלות**, שמורה על (כמותה וגודלה, שהיא נמשכת) (כמותם וגודלם שהם נמשכים) מקצה הארץ ועד קצה הארץ,דהיינו **מסוף העולם ועד סופו.**

והשווה

דברים כח מט

יִשָּׂא ד' עָלֶיךָ גּוֹי מֵרָחֹק **מִקְצֵה הָאָרֶץ** כַּאֲשֶׁר יִדְאֶה הַנָּשֶׁר גּוֹי אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע לְשֹׁנוֹ.

תרנגול הודו

מהודו הגיע התרנגול הגדול
לא דורש הרבה לשתות או לאכול.
מסתובב חופשי באמונה גדולה
בן מלך ממש עם כרבולת עגולה.

ואף על פי שאמרו לו לא, הוא מתנשא
ומדי פעם הוא עף, גאה.
מקורי בנוצותיו, בצבעי זוהר הן נלבשות
אך מה שהוא אוכל כולל התחייבויות.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון אודות "הינדיק" מאת אוריה פיציון.

"פתחו לי שערי צדק"

מחונך לעשיית עבודות
ממעשים אני בונה עולמות.
אע"פ שקירות שומעים סודות
איני מפחד מהפרעות.

אני צריך לדעת
מאין מקור זרימתו של נהר נובעת
פיתחו לי את הגן, שערי הצדק
לעולמות אוצר בית הבדק.

בהמתנה לשבת, אטעם מכל עץ
פתחו לי שערי יראה בתפילתי ליועץ.
כל דבר בעתו -ולכל פרי עונתו
שאזכה לראות צדיק עם סימן במצחו.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון אודות "הינדיק" אוריה פיציון.

תהלים קיח יט
פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ׃

דברי הימים א כח יב
וְתַבְנִית כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בָרוּחַ עִמּוֹ לְחַצְרוֹת בֵּית ד׳ וּלְכָל הַלְּשָׁכוֹת סָבִיב **לְאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹקִים וּלְאֹצְרוֹת הַקֳּדָשִׁים.**

מצודות דוד על דברי הימים א כח יב
לאוצרות בית האלוקים - אשר בהם יניחו **הנדבות** על תיקון בדק הבית. ולאוצרות הקדשים - אשר בהם יניחו **הממון** שעל קרבנות.

סדור תפלה - נוסח אשכנז - סדר זמירות לליל שבת
מֵעִין עוֹלָם הַבָּא. יוֹם שַׁבָּת מְנוּחָה. כָּל הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ. יִזְכּוּ לְרוֹב שִׂמְחָה. מֻחְבָּלֵי מָשִׂיחַ יָצָלוּ לְרָוָחָה. פְּדוּתֵינוּ תַּצְמִיחַ וְנָס יָגוֹן וַאֲנָחָה.

תהלים קז ה
רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף.

ספר פרי צדיק פרשת שלח - אות ד
רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף שעם כל זה הם רעבים וצמאים ונפשם שוקקה **להקדושה** רק שאין לו במה להחיות נפשו מסיבת העצלות מדברי תורה. **ובהגיע קדושת שבת יודו לה׳ חסדו כי השביע נפש** שוקקה נעשה לו שביעה להצמאון ונפש רעבה מלא טוב ואין טוב אלא תורה.

קהלת ג א-יא
לַכֹּל זְמָן **וְעֵת לְכָל חֵפֶץ** תַּחַת הַשָּׁמָיִם
אֶת הַכֹּל עָשָׂה יָפֶה בְּעִתּוֹ גַּם אֶת הָעֹלָם... נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא הָאָדָם אֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה האלוקים מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף.

איוב א י
הֲלֹא אַתָּה {אֲתָה} שַׂכְתָּ בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל אֲשֶׁר לוֹ מִסָּבִיב מַעֲשֵׂה יָדָיו בֵּרַכְתָּ וּמִקְנֵהוּ **פָּרַץ בָּאָרֶץ.**

רש״י (נוסח ב) על איוב א י
פרץ בארץ - נתחזקו כמו וכן יפרוץ (שמות א) ומתרגמינן יתקוף זהו פשוטו, ורבותינו ז״ל אמרו בהגדה **שהטעימם הקב״ה מעין עולם הבא** שלאחר חרישת האתונות היו זורעים עם החריש׳ ורועות האתונות מיד חזיז מן התלם.

ישעיה מח ד
מְדַעְתִּי כִּי קָשֶׁה אָתָּה וְגִיד בַּרְזֶל עָרְפֶּךָ **וּמִצְחֲךָ נְחוּשָׁה:**

ירמיה פרק ה ג
ד' עֵינֶיךָ הֲלוֹא לֶאֱמוּנָה הִכִּיתָה אֹתָם וְלֹא חָלוּ כִּלִּיתָם מֵאֲנוּ קַחַת מוּסָר **חִזְּקוּ פְּנֵיהֶם מִסֶּלַע** מֵאֲנוּ לָשׁוּב.

רד"ק על ישעיה פרק מח פסוק ד
וגיד ברזל - קשה כגיד ברזל כי אחר שהפכת ערפך אלי לא פנית עוד אלי כאלו ערפך גיד ברזל שלא יוכל לחזור כאלו איננו פרקים, וכן **מצחך הוא כנחושה** שלא תבוש מפני, כי העזות יראה **במצח** ובפנים, כי מי שיש בו העזות ירים מצחו ופניו כנגד מוכיחו **כאלו מצחו ופניו קשים** שלא יוכל להכניעם ולהכלם אלא ירים בעזות מצחו ופניו, וכן כתוב חזקו פניהם מסלע.

תהלים פרק קא ג
לֹא אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינָי דְּבַר בְּלִיָּעַל עֲשֹׂה סֵטִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי.

אבן עזרא על תהלים פרק קא ג
לא - יספר על המחשבה **שהוא במצח.**

בסערה

נורמות מגבילות את השינה
מעוררות לפקוח עין לחוייה.
בסוד, אין הבדל בין טוב לרע
כ"ברוך מרדכי" "וארור המן".

אבל ה' כן יודע את הפער ביניהם!
ואף על פי שעדיין איני מבין, אני מאמין.
אות האלף מחפשת כס להשלים לכסא
ונעצרת, כי עמלק משתולל בעולם.

בלבי הולכות ושבות כל מיני מחשבות
והן כותבות עקבות במצפוני.
ועל ידי שמחה יכולים
להגיע לשלווה גם בעין הסערה.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון אודות "הינדיק" אוריה פיציון.

מגילה ז ב - עין יעקב על מסכת מגילה אות (כו)
בַּייּ בַר אַבּין, וְרַב חֲנִינָא בַּר אַבּין, מַחְלְפֵי סְעָדָתֵיהוּ לַהֲדָדֵי. אָמַר רָבָא, מִיתַייֵב אֱנָשׁ לְבָסוּמֵי (נפשיה) בְּפוּרְיָא, עַד דְּלָא יָדַע בֵּין **"בָּרוּךְ מָרְדֳּכַי"**, **ל"אָרוּר הָמָן"**. רַבָּה וְרַבִּי זֵירָא עָבְדוּ סְעָדַת פּוּרִים בַּהֲדֵי הֲדָדֵי. בָּתַר דְּאִיבְסוּם, קָם רַבָּה **וְשָׁחֲטֵיהּ** לְרַבִּי זֵירָא. לְמָחָר (כי פכח מיניה חמרא), בָּעָא **רַחֲמֵי עָלֵיהּ וְאַחֲיֵיהּ.**

ספר בת עין - פרשת תצוה
ולזה אמרו חז"ל (מגילה ז ע"ב) עד דלא ידע **בין ארור המן לברוך מרדכי**, רצה לומר **שלא יהא חלוק בין שני הבחינות**, ר"ל שבחינת ברוך מרדכי יגיע לתוקף האמונה כמו כת של ארור המן, שהגיעו לאחר המעשה. וכת של ארור המן יגיעו לבחינת **אמונה פשוטה** כמו הכת של ברוך מרדכי, שהיו מתחילתם באמונה שלמה בלתי ספק ...

איוב מב ג
מִי זֶה **מַעְלִים עֵצָה בְּלִי דָעַת** לָכֵן הִגַּדְתִּי וְלֹא אָבִין נִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי **וְלֹא אֵדָע.**

רש"י על איוב מב ג
מי זה מעלים - אשר העלים וכסה עצתו ונפלאותיו של הקב"ה בבלי דעת, ידעתי כי הכל בידך לעשות וע"כ הגדתי **קצת מגבורותיו** כאשר היו עם לבבי כאש' ידעתי.
ולא אבין - **אבל לא הבנתי כ"כ** כאשר הודעתני כי כמה נפלאות **נסתרות** ונעלמות ממני אשר אינני יודע.

מלבי"ם על איוב מב ג - חלק באור הענין
...וכן יתר השאלות ששאל איוב במשך ווכוחו, והוא לא יבין ולא ידע **מה להשיב על שאלות אלה**, ואין ראוי להעלים עצה בלי דעת ולסמוך על האמונה בלבד, לכן התוכח ויטעון שרוצה **שה' יענהו על שאלות אלה**, כדי שע"י הווכוח יתבררו לו דברים אלה **ע"פ החקירה וידע מה שישיב להאפיקורס, וגם שגדולה הידיעה וההשגה מן האמונה בלבד בלא הבנה וידיעה...**

והשווה
משלי יט כא
רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ וַעֲצַת ד' הִיא תָקוּם.

בראשית כה לד
וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ **וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת הַבְּכֹרָה.**

אבן עזרא על בראשית כה לד
...אולי יודיעונו למה חסר מאור עיניו. ואל ידחונו בקנה של דרש. **כי יש לו סוד ואין לנו לחפש כי עמקו מחשבות השם ואין כח בדעת האדם להבינם** וכן אחרי' אמרו הנה צאן יש לו.

והשווה (בראשית כד לה). כי רבקה אמרה לו לך נא אל הצאן (בראשית כז ט) ויתכן שנשאר לו מקנה מעט גם נכון הוא להיות פי' לך נא אל הצאן **אל מקום** הצאן שהן נמכרות.

שמות יז טז
וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֵּס יָ-הּ מִלְחָמָה לַד' בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר.

רש"י על ישעיה יב ב
י-ה-עד הנה היה שמו חלוק ובמפלתו של עמלק נעשה שלם וכן הוא אומר כי יד על כס י-ה (שמות יז) אין הכסא שלם ואין השם שלם **עד שתהא מלחמה לה' בעמלק.**

עבודת הבורא

כמו בציור רוחני
אשתדל במשיכת מכחול המצוות לפי כוחי.
כבן מלך מחוייבתי גדולה
וכמה צריך לעובדו בכוונה!

החוויה בים של תורה צלולה
ואנייתי נוסעת לרוחבה.
אנהג בה כשהשמחה מובילה
מקשיב ברוגע לפשטותה.

השיר נכתב בהשראת הרצאתה של אמונה אלון אודות "הינדיק" אוריה פיציון.

דברים יד א
בָּנִים אַתֶּם לַד' אֱלֹקֵיכֶם לֹא תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא תָשִׂימוּ קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֵת:

ויקרא י י-יא
וּלֲהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר.
וּלְהוֹרֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר ד' אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה.

רבנו בחיי על ויקרא י ט
מוליד **גסות הרוח**, לפי שהוא מחמם כוחות הלב ויגיע לו מזה **גסות הלב**, וזהו שאמר **ולהבדיל בין הקודש ובין החול**, כי עם גובה הלב הכל שוה אצלו לא יבדיל בין קודש לחול ובין טמא לטהור. מוליד **בלבול השכל**, לפי שהעשן העולה למוח הנה הוא מחיצה מבדלת בין השכל ובין שאר כוחות הגוף, **כענן הנטוי ברקיע** שהיא מחיצה מבדלת **בין אור השמש והעולם הזה**, כן **פעולות האדם נחשכות ואינו יכול להבחין ביניהם**, וזהו שאמר **ולהורות** את בני ישראל, **לפי שההוראה במצוותיה של תורה צריכה שכל זך ודעת צלולה.**

ויקרא י י
וּלֲהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר.

כלב

כמצפן שאיבד צפונו במצולות הים
הכלב נובח כשהוא נזעם
נוהג כעירום כנטול מצפון טבעי
ונבהל מכל רעש נוכחי.

מפעל עשייתו מרוכז סביב כמה עקרונות
אוכל ושתיה, טיולים, חתולים וחתולות.
לא אספן של בולים נדירים וגלויות
ואת העצמות מחביא בערמות.

לישון רוב היום נוח לו יותר מלרוץ
ומדינתו מוגבלת לשכונה שבחוץ.
מסתכל בפריחה מבלי לזוז
ועוקב אחרי יונים בריכוז.

בחייו הוא עליז מכל ליטוף,
ולא דואג למאום אם היום שקוף.
מתייחס באדישות לכל מטוס מרחף,
אך לא כן לזבוב שמעליו מעופף.

סנהדרין צז א עין יעקב על מסכת סנהדרין אות (קסו)
בִּי נְהוֹרַאי אוֹמֵר, דִּוֹר, שֶׁבָּן דָּוִד בָּא בּוֹ - נְעָרִים יַלְבִּינוּ פְּנֵי זְקֵנִים, וּזְקֵנִים יַעַמְדוּ לִפְנֵי נְעָרִים, וּבַת קָמָה בְּאִמָּהּ, וְכַלָּה בַּחֲמוֹתָהּ, **וּפְנֵי הַדּוֹר כִּפְנֵי הַכֶּלֶב**, וְאֵין הַבֵּן מִתְבַּיֵּשׁ מֵאָבִיו.

רש"י על סנהדרין צז א
פני כלב - דדמיין ממש לכלב, מפי רבי, לישנא אחרינא כפני הכלב **שלא יתביישו זה מזה.**

מהרש"א על סנהדרין צז א
וּפְנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכֶּלֶב כו'. עיין פירוש רש"י ועוד נראה לפרש כי נקרא כלב **כי כולו לב ונאמן לאדוניו** ואמר שפני אותו הדור יהיה כפני כלב **שמראה לפנים כאלו הוא אוהב אבל לבו בל עמו** כי לפי האמת האהבה שהיא נראה לפניך היא נעדרת בלב ועל זה אמרו בפ"ב דסוטה ואין הדור רואה אלא לפנים.

סוטה מז ב - עין יעקב על מסכת סוטה אות (קכד)
מְשֻׁבָּח הַיְהִירִים, הִתְחִילוּ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְהָנָשֵׂא לַיְהִירִים, **שֶׁאֵין דּוֹרֵנוּ רוֹאִין אֶלָּא לַפָּנִים.**

ספר חדושי אגדות חלק רביעי עמוד ס
וז"ש שהכלב מכיר קונו כי כבר התבאר למעלה בפרק הכונס (ב"ק ס' ב') **כי הכלב הוא בעל נפש**, ולכך יש בו הכרה, ונקרא בשביל זה כלב שהוא כולו לב, ואלו החתול הוא הפך זה שאינו מכיר קונו היינו האדון שלו.

הליכה כלפי האור

פריחתה של הנשמה לא דבר פשוט היא,
ועוד כותבים המשוררים בשיא
איך ליצור קשר עם האחרים.
קסם שבאמונתם מבטאים .

אם כל זה למעלה מן השכל הרגיל
הרצון, ביגיעה גדולה, זה התרגיל;
כך חברות קושרת לבבות
ועוזרת בהליכה כלפי האורות.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על "כל הלילה בכיתי" מאת זלדה.

והשווה
ספר הברית - חלק א מאמר א מוסדות שמים - פרק ג
ואח"כ ביום המות **ופריחת הנפש פושט הגוף** צורתו ושב לדברים והדברים לדברים **פושט צורה ולובש צורה** עד שובו אל הד' יסודות, **והרוח תשוב אל האלוקים**, ובעת התחיה ישרוק ה' לכל חלקי הגוף ההוא מן היסודות ויקבץ נדחיו מכל מקום שהם ויבן לו גופו ממש כאשר היה **ורוחו ונשמתו אליו יאסף ויחי** ויקום על רגליו ויחי עוד לנצח, אבל אם חברם היוצר מתחלה ברגע הראשונה כדבריהם היה הכל קיים תמיד על ענין אחד **לנצח** לא יחליפנו ולא ימיר אותו לזולתו, ואנו רואים כי יבלו אף יחלופו יאבדו אף יסופו.

בקרבת ה'

השאלה איננה להיות או לא להיות
אלא איך לחיות.
וכך היא הדרך שמתקרבים לה'-
בענווה.

האחוז בתווי שיר שמיימי,
קופץ מעלה מעלה בזהירות.
חפץ לראות את הנעלם-
ביראה.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על "כל הלילה בכיתי" מאת זלדה.

דברים יז ח
כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לָנֶגַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ד' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ.

רש"י על דברים יז ח
כי יפלא - כל הפלאה לשון הבדלה ופרישה **שהדבר נבדל ומכוסה** ממך.

ספר יצירה פרק א
(ג) **עשר ספירות** בלימה עשר **ולא** תשע עשר **ולא** אחת עשר, **הבן בחכמה** וחכם בבינה, בחון בהם **וחקור מהם** והעמד דבר על בורייו והשב יוצר על מכונו. (נ"א ואית דגרסי ודע וחשוב. ואית דגרסי והשב וחשוב, ואחרים גורסים **וחקור ודע וחשוב מהם**).

פירוש הרמב"ן על ספר יצירה
(ד) **עשר** ספירות בלימה עשר ולא תשע **עשר** ולא אחד עשר - אלו הספירות הם פועל הספירות הנמשכות **מן המקור שפעלו עשר דברות**. ופירוש שהם עשר ולא תשע להביא במנין הכתר שממנו נמשכו, **אף על פי שאין המחשבה משגת בו**, אבל ממה שאדם רואה הנתיבות הנמשכות ממנו יודע שהוא **מקור נובע**. עשר ולא אחד עשר להוציא מן המניין **הדבר הנעלם** שבראש **הכתר**, שממה שאנו רואים לו סוף בראש הנתיבות יחשוב האדם שיש לכתר ראש ואם כן למעלה ממנו **דבר נעלם נשגב מן המחשבה ומן הפה אינו נכנס במניין**. ושמעתי בזה פירוש אחר וזה הוא הנכון.

תהלים קיא י
רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת ד' שֵׂכֶל טוֹב לְכָל עֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד.

מצודות דוד על תהלים קיא י
ראשית חכמה - הנכון הוא **שבתחלת למוד החכמה ישריש האדם בלבו יראת ה'** ולשכל טוב יחשב לכל העושים כן כי אז תהיה תהלתו עומדת לעד להיות מהולל בחכמה כי תהיה מתקיימת משא"כ אם לא תקדים היראה אל החכמה וכמ"ש רז"ל.

ועוד

ועוד הילד מחפש תשובות
איך הכל יגמר, השאלות עמוקות.
ויש לענות על התמודדות עם מוות,
שמחשבה ועשייה אלו החיים, כעת.

אדליק לא רק נר, אלא אבוקה
להרים פיסת מחשבה, שתהיה עמוקה.
ולא אספיק הכל, אך בשטף העבודה הולך
כי הבנתי שיש חזון בתוך החושך.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על "כל הלילה בכיתי" מאת זלדה.

מיכה ג ו
לָכֵן לַיְלָה לָכֶם **מֵחָזוֹן וְחָשְׁכָה** לָכֶם מִקֹּסֶם וּבָאָה הַשֶּׁמֶשׁ עַל הַנְּבִיאִים וְקָדַר עֲלֵיהֶם הַיּוֹם.

מלבי"ם על מיכה פרק ג פסוק ו - חלק באור הענין
לכן לילה לכם מחזון - מפני שהיה ביניהם **שלשה מינים**, **חוזים**, **קוסמים**, **נביאים**, אמר נגד החוזים שדרך המחזה לבא **בלילה**, לא יבא החזון ע"י הלילה רק יבא לכם לילה ע"י החזון, ונגד הקוסמים שדרך לעשות הקסם במקום חשוך, לא יבא עוד הקסם ע"י החשך, רק תחשך לכם - ע"י הקסם - ונגד נביאי השקר שהם היו מנבאים ביום, תבא השמש על הנביאים - ומוסיף שלא **לבד שתבא השמש כי גם יקדר עליהם היום** - שבעוד שיהיה יום ויהיה השמש בשמים **יקדר היום עליהם**, ר"ל שתשיגם הצרה לפני זמנה.

בין חיים למוות

אני בוכה על יופי שיעלם
ומבין שזאת העצבות מותרת.
אך לא אכלה עליה את זמני
אלא אבנה חיים ארציים.

חושך לילי של מוות
יכבה נרי- דבר לא נשאר לעולם.
בינתיים הבחירה של מה ואיך
בכל עניין שאני רוצה לעשותו.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על "כל הלילה בכיתי" מאת זלדה.

עבודה זרה כ א עין יעקב על מסכת עבודה זרה אות (מו)
אֵשֶׁת טוֹרְנוּסְרוֹפוּס הָרָשָׁע, וְרַק, וְשָׂחַק וּבָכָה. רַק - שֶׁהַיְתָה [בָּאָה] מִטִּפָּה סְרוּחָה, שָׂחַק - דַּעֲתִידָה לְמִיגַּיֵּירֵה וְנַסִּיב לָהּ. **בָּכָה - דְּהַאי שׁוּפְרָא בָּלִי בְּאַרְעָא.**

לפתוח חושים

תביני נפשי יש משהו מסתורי
שנשמע ונראה בכל החושים.
עץ או קרחון שקצהו נגלה
ובעומקם יש עולם שלם.

ישנם משוררים עם רגישות
שכל לחישה מביאה למודעות.
אז שערי יצירה נפתחים
לעולמות הנפש, מורחבים.

בואי! תשמע את קול האדמה והרוח
הפנימיות של לויתן שמתעורר.
וכאשר היציב ינוע תחת רגלי
אתחדש במימוש אור חדש.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על השיר "אי" מאת זלדה.

שפת אמת ספר בראשית - פרשת לך - שנת [תרס"ב]
וזהו עצמו פי' לך לך **שהאדם יש בו יצירה פנימיות שערי בינה בלב** אבל מתלבש בצורה חצוניות וכמו שהי' במצרים שהוציאנו ה' משערי טומאה והכנסנו **לחמשים שערי בינה**. כן הוא בפרט גם כן וזה לך לך לצאת מלבוש הגשמי להתדבק בצורה הפנימיות.

סדור תפלה - נוסח אשכנז - סדר יוצר
הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר **לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים**. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ **אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר** וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה ד', **יוֹצֵר** הַמְּאוֹרוֹת.

וראה יעבץ על הסידור, שם.

ספר המקנה על קידושין עא א
ולכך אנו מתפללים שיאיר השי"ת **אור חדש בציון** [סידור, סדר יוצר] ואז **נזכה כולנו להיות במדרגה אור זה** שהוא שורה עלינו בגלותינו ולפי זה **טהרת ישראל תלוי'** בהזכרת השם לכך גילוי המשפחות שהוא טהרת ישראל והזכרות ה' תלוי' זה בזה וזמן אחד להם פעם א' בשבוע.

האין סופי.

הנעלם קיים
מול העיניים שנפקחו.
השכל והרגש מתבגרים
עוברים מהמורות ומתחזקים.

כפרח שנשאר בזכרון
מעודכן בכל החושים
כך בעקבות החץ שעף לדף היסטוריה
משאיר שרידיו באבן, ועובר לאין סוף.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על השיר "אי" מאת זלדה.

פירוש הרמ"ק לספר יצירה פרק ראשון
(ג) עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר, הבן בחכמה וחכם בבינה, בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בורייו והשב יוצר על מכונו.
(נ"א ואית דגרסי ודע וחשוב. ואית דגרסי והשב וחשוב, ואחרים גורסים וחקור ודע וחשוב מהם).
כבר פירשנו גם כן משנה זו בספ"ר בשער עשר ולא תשע בארוכה, ועם כל זה לא נאסוף ידינו לפרשה הנה בס"ד. הנה במשנה זו בא **להציל המעיין מן הטעות שלא יוסיף על עשר ולא יפחות**, ואמר עשר ולא תשע, כדי שלא יאמר שהכתר הוא המאציל הראשון ח"ו, שאינו כן, אלא הם עשר נאצלים והכתר אחד מהם **ולמעלה מהם האין סוף.**

סמלים

סמלים הם קיצור של משלים
כורד לבן או אדום
י"ג עלי כותרת וה' עלי גביע
כך ישראל והשכינה.

ואני פרח בפנים
מצוי בעמקים בין החוחים.
תחת השמש שרף עולה
ומשקה חיים לנשמה יתרה.

אני עף על ידי דמויות
מעיז לעשות קפיצת הדרך.
וכשאוחז במדרגה רוחנית
עולה עולה נשמתי.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון "כציץ העמקים" מאת זלדה.

הקדמה לזהר.

בהבדלה הובא הפסוק
תהלים פרק קטז יג
כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם ד' אֶקְרָא
מתיחס זה לה' לה' -חמישה [ה'] **עלי גביע -"חסדים** " וראה על זה הקדמה לזהר.

ספורי חסידות מדברים הרבה על "קפיצת הדרך" בעל שם טוב, צמח צדק ואחרים.

המקור מופיע בגמרא
סנהדרין צה א עין יעקב על מסכת סנהדרין אות (קנו)
שם תָּנוּ רַבָּנָן, שְׁלֹשָׁה, **קָפְצָה לָהֶם הָאָרֶץ**; אֱלִיעֶזֶר עֶבֶד אַבְרָהָם, יַעֲקֹב אָבִינוּ, וְאַבִישַׁי בֶּן צְרוּיָה. אַבִישַׁי בֶּן צְרוּיָה - הָא דַּאֲמָרָן. אֱלִיעֶזֶר עֶבֶד אַבְרָהָם, דִּכְתִיב, (בראשית כד) "וָאָבֹא הַיּוֹם אֶל הָעָיִן". לְמֵימְרָא, דְּהַהוּא יוֹמָא נָפַק. יַעֲקֹב אָבִינוּ, [שם ע"ב] דִּכְתִיב, (שם כח) "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וְגוֹ' וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם" וְגוֹ' וְכוּ',
כמו שכתוב מאמר זה באורך בּמסכת חולין פּרק גּיד הנשה.

ספר בראשית פרק כד מב
וָאָבֹא הַיּוֹם אֶל הָעָיִן וָאֹמַר ד' אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אִם יֶשְׁךָ נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עָלֶיהָ.

בראשית פרק כח
(י) **וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע** וַיֵּלֶךְ חָרָנָה.
(יא) **וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם** וַיָּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא.

עולמות עליונים

אש ומים מטהרים
חומר ורוח חוזרים למקורם.
לכל דבר ועשייה יש כח מרומז
גנוז בפנים, לצאת,להוביל.

השאלה מונחת אחרי ההתעלות
איך לנהוג בזהירות בלי הגזמה.
מפינתי הקטנה ללמוד גדולה
ולגלות מחדש מקור של תקווה.

שערי עולמות עליונים
שנעולים מולי, אפתח.
לכל אדם יש חלק
לכל חלק יש אדם המוכן לביקור על ידי השתדלות.

המפתחות בתוכי
לשפע מתוקצב מלמעלה.
כשאכין עצמי לברכות
אתרם מחסדי הבורא.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון "כציץ העמקים" מאת זלדה.

במדבר לא
(כב) אַךְ אֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֶּסֶף אֶת הַנְּחֹשֶׁת אֶת הַבַּרְזֶל אֶת הַבְּדִיל וְאֶת הָעֹפָרֶת
(כג) כָּל דָּבָר אֲשֶׁר יָבֹא בָּאֵשׁ **תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְטָהֵר** אַךְ בְּמֵי נִדָּה יִתְחַטָּא. וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבֹא בָּאֵשׁ **תַּעֲבִירוּ בַּמָּיִם**.

רש"י על במדבר לא כג
כל דבר אשר יבא באש - לבשל בו כלום
תעבירו באש - **כדרך תשמישו הגעלתו**. מה שתשמישו ע"י חמין יגעילנו בחמין ומה שתשמישו ע"י צלי כגון השפוד והאסכלה ילבננו באור.

בראשית א ח
וַיִּקְרָא אלוקים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי.

רש"י על בראשית א ח
ויקרא אלוקים לרקיע שמים - שא מים שם מים **אש ומים שערבן** זה בזה ועשה מהם שמים (ס"א שמים שם מים ד"א **אש ומים**).

איוב כה
(א) וַיַּעַן בִּלְדַּד הַשּׁוּחִי וַיֹּאמַר:
(ב) **הַמְשֵׁל וָפַחַד עִמּוֹ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו**.

רש"י על איוב כה ב
(מענה בלדד). המשל ופחד עמו - כלפי שאמר איוב **אערכה לפניו משפט** אמר לו המשל ופחד עמו, המשל זה מיכאל ופחד זה גבריאל כלום אתה יכול להשיב את אחד מהם.
עושה **שלום במרומיו** - כשהמזלות עולים כל א' סובר אני עולה ראשון לפי שאינו רואה מה שלפניו לפיכך אינו מתקנא, כ"ש, ל"א **עושה שלום במרומיו אש ומים בלולין ואין מים מכבין את האש**, כ"ש.

רש"י על שבת קד א
כדמפרש **מנצפ"ך צופים** אמרום...[של האלף בית].

יש מקורות בגמרא וגם **ב"ספר הבהיר"**. עניינים אלו בודאי עמוקים, למעלה מהשגתי.

ראה הראי"ה קוק בספרו **ראש מלין** הוצאת ישיבת ראשון לציון עם פירוש הרב יוסף אלנקווה. זה החיבור העמוק והמובחר ביותר של הרב קוק.

מגילה ב ב עין יעקב על מסכת מגילה אות (א)
מָיָה, וְאִיתֵימָא רַבִּי חִיָּא בַּר אַבָּא, **מַנְצְפַּ"ךְ**, צוֹפִים אֲמָרוּם. וְתִסְבְּרָא?! (צופים ולא משה?!) וְהָכְתִיב, (ויקרא כז) **"אֵלֶּה הַמִּצְוֹת", שֶׁאֵין נָבִיא רַשַּׁאי לְחַדֵּשׁ דָּבָר מֵעָתָּה?** וְעוֹד, הָא אָמַר רַב חִסְדָּא, מָ"ם וְסָמָ"ךְ שֶׁבַּלּוּחוֹת, [דף ג ע"א] בְּנֵס הָיוּ עוֹמְדִין? אֵין, מֻהֲוָה הֲוּ, מֵידַע הוּא דְּלָא הֲוּ יָדְעֵי, הֵי בְּאֶמְצַע תֵּבָה, וְהֵי בְּסוֹף תֵּבָה. וַאֲתוֹ **צוֹפִים וְתַקִּינוּ פְּתוּחִים** בְּאֶמְצַע תֵּבָה, סְתוּמִים בְּסוֹף תֵּבָה. סוֹף סוֹף, וְהָכְתִיב, "אֵלֶּה הַמִּצְוֹת", שֶׁאֵין נָבִיא רַשַּׁאי לְחַדֵּשׁ בָּהֶם דָּבָר מֵעַתָּה...

לדוגמה נוספת של מקורות, ראה שבת קד א

ועוד
ספר עץ חיים : שער ה פרק ג
כל העולמות נבראו ע"י כ"ב אתוון שבמלכות אשר מהם (נוצר הולד וגם יש בהם ל"ג) נוצרה וגם יש בה ה' אותיות **מנצפ"ך** שהם ה"ג היוצאין מז"א אליה ועי"ז נגמר פרצוף רחל...
...גם אמרו גנוז, הוא כי ברצונו מוציא **גניזת האותיות** הנ"ל בסוד קול ודבור מהפה ולחוץ וכשרוצה נשארים גנוזות בפנים בסוד נאלמתי דומיה.

יש כיוונים לכאן ולכאן על ענייני מצות ומידות האדם.

דברים ז יב
וְהָיָה **עֵקֶב** תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר ד' אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ.

רש"י על דברים ז יב
והיה עקב תשמעון - **אם המצות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון.**

ספר חובות הלבבות - הקדמה
...כי כמה שכלים (שכרים) עבדו בעבור **המורא**, וכמה חסרונים גרם אותם הפחד, וזכרתי דברי האומר **"מן הזהירות שלא תרבה להיזהר"**, ואמרתי, שאם היה כל מתעסק בענין מעניני הטובה או להורות הדרך הישרה הנכונה שותק ועומד עד אשר ייגמר לו כל רצונו...

ספר חמדת ימים - שבת קדש - פרק ה
ליחדא שמא דקב"ה וכו' הנני בא לומר מזמורים **קבלת שבת** מלכתא להאדיר ולהעלות **עולמות עליונים למעלה.**

ספר התמונה - סודות שמע ישראל
ובס"ה כתב כי פסוק שמע ישראל הוא יחוד קב"ה עם **כנסת ישראל** מלמעלה למטה. וממשיך **שפע מי"ג מדות של רחמים** אריך אנפין הרמוזות בפסוק מי א-ל כמוך נושא עון וכו' ישוב

ירחמנו כו'. אח"ד בגי' י"ג מדות **שאין חוזרות ריקם** כן המיחד שמו של הקב"ה אינו חוזר מלפניו ריקם).

מיכה ז יח

מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא.

מיכה ז יט

יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם.

עשייה למצוות

"בסימן טוב ובמזל טוב!"
ועלי לעבוד להגיע אל זה.
אני צריך גוף, לב ונפש
לצאת בשירה אל עובי העשייה.

העכשיו הגיע ועבר
אבל הנצחי בהווה נשאר.
סימנים מכל הסוגים
אינם מספיקים, עלי להפיקם למימוש.

כל מאמץ הוא כגרגר חול
מוגבל, אך מוגבר בתוך מיליונים.
ואי-אפשר בלי כל אחד ואחד
אטום על אטום עם כוח בכנפיו.

אנא ה', תן לי לראות הלאה את האופקים
את גלגלי השמים כמו קרקע האדמה.
אלו ואלו לבנים - שבונים ש"י עולמות
פה בארץ, וברוח - גן עדן מקביל לידם.

לא אדע איך ולאן השתדלותי תלך
רק יודע את טוהר השאיפה לשורשים.
המעיין כמו עין פקוחה לחיים
ומוכן לתרום ולהשקותו בכל מילה.

שבת קנו א-עין יעקב על מסכת שבת אות (קיח)
אִיתְמַר, רַבִּי חֲנִינָא אוֹמֵר, מַתָּל מַחְכִּים, מָתָּל מַעֲשִׁיר, **וְיֵשׁ מַתָּל לְיִשְׂרָאֵל**. רַבִּי יוֹחָנָן אוֹמֵר, **אֵין מַתָּל** לְיִשְׂרָאֵל, וְאָזְדָּא רַבִּי יוֹחָנָן לְטַעְמֵיהּ, דַּאֲמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מִנַּיִן שֶׁאֵין מַתָּל לְיִשְׂרָאֵל? שֶׁנֶּאֱמַר, (ירמיה י ב) "כֹּה אָמַר ה', אֶל דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל תִּלְמָדוּ, וּמֵאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אַל תֵּחַתּוּ כִּי יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה". גּוֹיִם יֵחַתּוּ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל.

גּוֹיִם יֵחַתּוּ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל. (אמר רב) [וַאֲפִ רַב סָבַר,] אֵין מַתָּל לְיִשְׂרָאֵל, דַּאֲמַר רַב יְהוּדָה, אָמַר רַב, מִנַּיִן שֶׁאֵין מַתָּל לְיִשְׂרָאֵל? שֶׁנֶּאֱמַר, (בראשית טוה) "וַיּוֹצֵא אוֹתוֹ **הַחוּצָה**", אָמַר אַבְרָהָם לְפָנָיו הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, (שם' טוג) "בֶּן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אוֹתִי". אָמַר לוֹ, לָאו, כִּי אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ. אָמַר לְפָנָיו, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, נִסְתַּכַּלְתִּי בְּאַצְטַגְנִינוּת שֶׁלִּי, וְאֵינִי רָאוּי לְהוֹלִיד בֵּן. אָמַר לוֹ, **צֵא מֵאַצְטַגְנִינוּת שֶׁלְּךָ - שֶׁאֵין מַתָּל לְיִשְׂרָאֵל.**

קהלת יעקב - ערך אר
ארץ מדבר נקרא המלכות כשמאיר בה **מזל העליון דדיקנא.**
ארץ מדבר גימטריא זהו מזל עליון דדיקנא עלאה, ועין בערך גאולה שביארנו זה הענין באורך גדול, ובשבת קודש נקרא ארץ ופירשנו מה שאמר שלמה המלך ע"ה **טוב שבת בארץ מדבר.**

משלי כא יט
טוֹב שֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִדְבָּר מֵאֵשֶׁת מִדְוָנִים {מְדְיָנִים} וָכָעַס.

רש"י על משלי כא יט
טוב שבת בארץ מדבר - גם זה על **סלוק השכינה** נאמר.

ש"י [ישׁ=ש"י=310] עולמות.

משלי ח כא
לְהַנְחִיל אֹהֲבַי **יֵשׁ** וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא.

מסכת פרק ה משנה יט
כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ **שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הַלָּלוּ**, מִתַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. וּשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֲחֵרִים, מִתַּלְמִידָיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. עַיִן טוֹבָה, וְרוּחַ נְמוּכָה, וְנֶפֶשׁ שְׁפָלָה, מִתַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. עַיִן רָעָה, וְרוּחַ גְּבוֹהָה, וְנֶפֶשׁ רְחָבָה, מִתַּלְמִידָיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. מַה בֵּין תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידָיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע. תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, אוֹכְלִין בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנוֹחֲלִין בָּעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ח), **לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ, וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא.** אֲבָל תַּלְמִידָיו שֶׁל בִּלְעָם הָרָשָׁע יוֹרְשִׁין גֵּיהִנֹּם וְיוֹרְדִין לִבְאֵר שַׁחַת, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים נה), וְאַתָּה א תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת, אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם, וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ.

משנה מסכת עקצים פרק ג משנה יב

אמר רבי יהושע בן לוי עָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא **לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה עוֹלָמוֹת**, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ח), **לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ וְאֹצְרֹתֵיהֶם** אֲמַלֵּא. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן חֲלַפְתָּא, לֹא מָצָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא **הַשָּׁלוֹם**, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כט יא), יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם.

ישעיה ס כא

וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים **לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ** נֵצֶר מַטָּעַו {מַטָּעַי} מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר.

ההצלחה מאת ה'

להתרומם מעל מכשולים
רגלי בקרקע, כנפי כמלאכים
לוחם הרוח מרחף באוויר
עיניי פקוחות לעיוורון העולם

מעבר ל"כוחי ועוצם ידי"
הבורא הוא "הנותן ליעף כח"
הכל אפשרי כאן ועכשיו תמיד
כשאוחזים באמונה.

פעולות, דורשות התמדה
פגישה יום יומית לבקש את עזרתו
והבנה איך לתרגם רעיון
מעולם היצירה לעשייה

לגלות שבילים חדשים ישנים.
כצמחים הגדלים מהיום לשבוע הבא
מול עינינו, באופן טבעי
נחולל מהפכות מבפנים ומבחוץ

הצלחה לא באה כקסם בחלל ריק
אלא מהתעלות וסביבה תומכת
כגלי הים שהאחד מביא אחיו קדימה
"...כִּי הוּא נַתַּן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל..."

דברים ח

(יז) וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ **כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחַיִל הַזֶּה.**

(יח) וְזָכַרְתָּ אֶת ד' אֱלֹהֶיךָ **כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל** לְמַעַן הָקִים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה.

סדור תפלה - נוסח אשכנז - ברכות השחר

בָּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹקינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַנּוֹתֵן **לַיָּעֵף** כֹּחַ.

עץ חיים - הודעה ואזהרה לפני לימוד חכמת הקבלה

(יג) וזה לשון **הגר"א בליקוטין** שנדפס סוף ס' **ספרא דצניעותא. והנביאים לא השיגו אלא ביצירה ודניאל בראש עולם העשיה תחתית עולם היצירה כו'** והולך ומתמעט עד שבדורותינו אין משיגים אלא בעקב עשיה כו' וכל מה שאנו מדברים בא"ק ואבי"ע **הכל בעולמות התחתונים** מאוד שבכל עולם יש אבי"ע וכל הבחינות אלא כו' לכן מדברים **דרך משל ואינם מבינים כלל** כי **יחזקאל** אמר **בדרך חידה** שהי' בחו"ל ובסוף הבית וזכרי' **מראות סתומות** ואין אתנו יודע עד מה עד אשר יערה **רוח ממרום** עלינו עכ"ל הגר"א ז"ל שם.

שמים וארץ

שונה כל אדם במציאותו
אחד מתעודד
והשני לוקח בדרך אחרת
מציאות אחת, קצוות רבות.

ואני בשאיפותי הייחודיות
רצוף בחובות מעוגנות קרקע.
אוחז סידור כקישור לכיסא הכבוד
ובעת ובעונה אחת עם שורשי פה.

נראה שאין גן עדן אלא זה
של נטיעת עצים צד לצד בעולמות.
שורשים ארציים וצמרת שמיימית
וגזע האדם קושר שניהם.

השראה משמיעת שיעורו של הרב אבינר בבית אל אשר דיבר על המשל של סידור כמכשיר קשר אל ד', והחומש הוא אשר מעניק לנו התשובות מד'.

צפניה א יז
וַהֲצֵרֹתִי לָאָדָם וְהָלְכוּ כַּעִוְרִים כִּי לַד' חָטָאוּ **וְשֻׁפַּךְ דָּמָם כֶּעָפָר** וּלְחֹמָם כַּגֵּלָלִים.

מדרש רבה שמות פרשה מב פסקה ד
(ד) ד"א לך רד [שמות לבז?] ר' יצחק פתח (צפניה איז) **וַהֲצֵרֹתִי לָאָדָם** וְהָלְכוּ כַּעִוְרִים אלו ישראל למה כי לה' חטאו שאמרו אלה אלהיך ושופך דמם כעפר [צפניה איז] שנאמר (שמות לבכז) עברו ושובו משער לשער במחנה ולחומם כגללים שנהרגו והיה בשרם מושלך כגללים הללו א"ר לוי בערביא קורין לבשרא לחמא אמר ר' יצחק בשעה שאמר לו הקב"ה לך רד חשכו פניו של משה ונעשה כסומא מן הצרות ולא היה יודע **מאיזה מקום לירד** והיו **מלאכי השרת מבקשים להרגו** אמרו הרי השעה להרגו ידע הקב"ה מה המלאכים מבקשים לעשות לו מה עשה הקב"ה א"ר ברכיה בשם ר' חלבו בשם רב חנן בר יוסף בשם ר' אבא בר איבו פתח לו הקב"ה **פשפש מתחת כסא כבודו** ואמר לך רד שנא' (דברים טיב) ויאמר ה' אלי **קום רד מהר** מזה ר' עזריה בשם ר' יהודה ב"ר סימון בשם ר' יהודה בר' אלעאי אמר כיון שבא משה לירד באו המלאכים להרגו מה עשה **אחז בכסא של הקב"ה ופרש הקב"ה טליתו עליו** שלא יחבלוהו שנאמר (איוב כוט) מאחז **פני כסא** פרשז עליו עננו מהו פרשז נוטריקון פרש רחום שדי זיו עננו עליו.

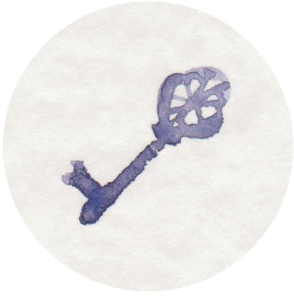
חבקוק ג ד
וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה **קַרְנַיִם מִיָּדוֹ** לוֹ וְשָׁם חֶבְיוֹן עֻזּוֹ (עֻזֹּה).

פסיקתא רבתי פרשה י ב
מה עשה משה ישב לו בנקרת הצור עד שהקדוש ברוך הוא עובר באו **מלאכים לפגוע במשה** מה עשה הקב"ה **הגין ידיו עליו ומשם נטל משה קרני ההוד** שנאמר וקרנים גו' (חבקוק גד).

דלתות דלתות

מפתחות פותחים את לבי
קטנים וקלים לשימוש.
תופים נשמעים כשאני נכנס פנימה.
וגם אחרי יציאתי לתוך המציאות.

לכל דלת יש פתרון לפתיחתה
וכשמואל הנביא אעשה סיבובים.
ואולי עלי להעמיס עוד מעשים
להקל על ה"פעקלע" שלי.

השראה משמיעת שיעור בבית אל.

שמואל א ז טו-טז
וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חַיָּיו
וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְ**סָבַב בֵּית אֵל וְהַגִּלְגָּל**. וְהַמִּצְפָּה וְשָׁפַט אֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה

"פעקעלע": (יידיש) "חבילה" (משא של עניינים בחיים).

התחדשות

בתוך מעגל השנה
אני חוזר על חגים וחוויות
ההווה מעורב, ספוג מהעבר
וכולל כמה מסלולים שנתיים

שוב הראשון של החודש מגיע
כל כך חדש, וגם עתיק כמו הירח.
אני יכול לצעוק עד הגבהים
ולשמוע הד מוכר במרחקים.

כשאני חושב על אלו העניינים
חולם על אגם וים עם גלים .
הם מכינים את עצמם לבוא
שוב לחוף לאחר נחיתתם.

מאיפה הכוח של ימים כשנים
-כה עשיר בחוויות ובהרפתקאות?-
אני שר על זה וכותב בכרטיס ברכה
וגם מתפלל בלבוש של דיבור נאה.

חוזר להכריז כי הכל
איננו סתם לחינם
אלא משהו חדש בעולם אחר
"כל יום הוא יצירה מהתחלה!"

ראה דבר תורה על החשיבות של זמן בכלל
http www.rabbiwein.com blog post-1384.html

סדור תפלה - נוסח אשכנז - סדר יוצר
הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ **מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.**

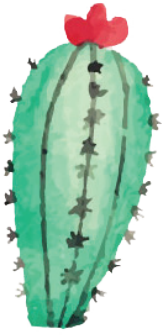
המולדת

אנו מניפים הדגל שמאלה וימינה,
גאים באיחוד בזו המדינה.
בסוף האמת תנצח,
ושערי שמים ייפתחו למשמע שירנו!

יש עננים כחול ולבן
אגם וים תכלת ישראלי,
על גבולנו ברוך השם אפשר להגן,
-ה' משלים הבטחותיו.-

הצהרנו שרצינו לעלות,
ומשפחתנו נחלה הצלחה בכך
וממשיכים בהשתדלות
להשלמת נבואות.

המדינה היא נס גלוי,
הן בגשמיות והן ברוח.
לא רק סיסמה "לבנות ולהבנות בה
באש ובמים, וודאי שמה' כל הברכה.

נכתב בעקבות מסיבת יום העצמאות תנועת משוררים לימין ישראל, בירושלים.

תהלים כז ד
(ד) אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת ד' אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית ד' כָּל יְמֵי חַיַּי **לַחֲזוֹת בְּנֹעַם ד'** וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ.

ספר מנחת קנאות - מכתב עז
אל מי מקדושים אפנה נגש תעצומותינו, מי בעל דברים יגש להיות ממגישי התורה וידרוש מעל ה' ויוכיח בינותינו, אם האמת אתנו אם לכשנגדן חלוק כאשר שמעתם היום **בגלילותינו**, תכלית הרצון וקוטב הכונה אשר עליו תסוב **גלגל מחשבתינו**, **לחזות בנועם האמת תנצח הרבים** ורק היא יחידה תצא בצבאותינו, ונפטר מהם בשלום ולואי שנצא **בעצמותינו**, הנה יאמר יצא קול בעירנו.

משלי יב יט
שְׂפַת אֱמֶת **תִּכּוֹן לָעַד** וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שָׁקֶר:

רש"י על משלי יב יט
שפת אמת תכון לעד - **תתבסס ותקיים**. ועד ארגיעה - למעט רגע הוא כלה והולך שהשקר אין לו רגלים.

בראשית כח טז-יז
וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ ד' בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי.
וַיִּירָא וַיֹּאמַר מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אלוקים **וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם.**

מסכת תענית פרק ד משנה א
בְּשִׁלשָׁה פְרָקִים (בַּשָּׁנָה) כֹּהֲנִים נוֹשְׂאִין אֶת כַּפֵּיהֶן אַרְבַּע פְּעָמִים בַּיּוֹם, בַּשַּׁחֲרִית, בַּמּוּסָף וּבַמִּנְחָה **וּבִנְעִילַת שְׁעָרִים**, בַּתַּעֲנִיּוֹת וּבַמַּעֲמָדוֹת וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים.

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות לא א
איתפלגון רב ור' יוחנן רב אמר **בנעילת שערי שמים** ור"י אמר **בנעילת שערי היכל.."**

זכריה ח ד'-ה'
כֹּה אָמַר ד' צְבָאוֹת עֹד יֵשְׁבוּ **זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת בִּרְחֹבוֹת יְרוּשָׁלָם** וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מֵרֹב יָמִים.
וּרְחֹבוֹת הָעִיר **יִמָּלְאוּ יְלָדִים וִילָדוֹת מְשַׂחֲקִים בִּרְחֹבֹתֶיהָ.**

"לבנות ולהבנות בה" ערך חשוב בבניית ישובים בארץ.

תהלים סו יב
הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ בָּאנוּ **בָאֵשׁ וּבַמָּיִם** וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָיָה:

דרך לגאולה

לגאולה ודאי נגיע,
כמו ספק-כוח שמתניע.
משורשי ה גדלנו חזקים
ונאחז בענפים של עץ החיים.

ואני תחת צילו המרובה והעבות,
אחזיק כמעקה לסבים וסבתות,
נעלה כנמר עַז,
להקדים מקומנו עכשיו ולא אז.

באנו לעבוד, ולפתור בעיות נרוץ,
רחוק מאומות בחוץ.
למקום קדוש ויותר טוב
קרובים לכיפת השמים לרוב.

אנו עם מבוגר ואי-אפשר בלי נור
למלא שאיפות שחוממו כבתנור.
מקווים שיהיה בלי תאונות דרכים,
במחננו מרימים דגלים כמלאכים.

בראשית ב ט

וַיַּצְמַח ד' אלוקים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל **וְעֵץ הַחַיִּים** בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע:

משלי ג יח

עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר:

ברכות לב ב-עין יעקב על מסכת ברכות אות (פט)

[תוך דיון על אריכות בתפילה]

...יעסוק בתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר, (שם ג) **"עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ"**. לָא קַשְׁיָא, הָא דְּמַאֲרִיךְ וּמְעַיֵּן [בָּהּ], הָא דְּמַאֲרִיךְ וְלָא מְעַיֵּן [בָּהּ]. אָמַר רַבִּי חָמָא בַּר חֲנִינָא, אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נַעֲנָה.

מסכת פרק ה משנה כ

יְהוּדָה בֶן תֵּימָא אוֹמֵר, **הֱוֵי עַז כַּנָּמֵר**, וְקַל כַּנֶּשֶׁר, וְרָץ כַּצְּבִי, וְגִבּוֹר כָּאֲרִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמָיִם. הוּא הָיָה אוֹמֵר, עַז פָּנִים לְגֵיהִנֹּם, וּבוּשֶׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹקינוּ שֶׁתִּבָּנֶה עִירְךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.

חסד לאברהם - מעין ג - נהר ג

שא"י נתונה תחת שער השמים

דע מה שאמרנו שא"י נתונה תחת שער השמים, ר"ל **תחת חלון שבאמצעות כיפת השמים,** וחלון זה הוא מרובע והוא צר מלמעלה ורחב מלמטה, ושיעורו מלמעלה **ת"ק אמה על ת"ק אמה כשיעור כמות בית המקדש** כי בית המקדש כולו ניתן תחת החלון, ובאמצעות עוביו של חלון הכיפה כשיעור עיר הקודש ירושלים, ושיעור כמות החלון מלמטה ד' מאות פרסה על ד' מאות פרסה כשיעור ארץ ישראל וכל ארץ ישראל תחתיו...

שמות ז ד

וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת יָדִי בְּמִצְרָיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת **צִבְאֹתַי** אֶת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשְׁפָטִים גְּדֹלִים:

רבנו בחיי על במדבר א ב

במספר שמות. לא אמר במספר שמותם כמו שאמר (במדבר ג, מ) ושא את מספר שמותם, יתכן לפרש כי פקודי ישראל בקבלת התורה בסיני היו כנגד פקודי **מחנות המלאכים** שנגלו שם במעמד הקדוש, והיה ה**מספר במחנות ישראל בארבעה דגלים כמספר המלאכים שבארבע מחנות שכינה**, ועל כן אמר במספר שמות, כלומר במספר שמות המלאכים, כי היו ישראל באותו מעמד הקדוש מלאכים גופניים כמספר המלאכים המשרתים במרום, וזהו שאמר **תפקדו אותם לצבאותם**, כלומר כנגד צבאות השמות שהזכיר, כי **ישראל צבאות מטה כנגד צבאות של מעלה**, ואומר הכתוב (שמות ז, ד) והוצאתי את **צבאותי** את עמי בני ישראל.

תהלים סח יח
רֶכֶב אלקים **רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן** אֲדֹנָי בָּם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ:

שיר השירים ב ד
הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית הַיָּיִן **וְדִגְלוֹ** עָלַי אַהֲבָה:

תהלים כ ו
נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹקינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא ד׳ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ:

ילקוט שמעוני תהלים - פרק כ - רמז תרפא
"...לפי שראו ישראל את **המלאכים במתן תורה** עשוים **דגלים דגלים** שנאמר **רכב אלקים רבותים** התחילו מתאוין לדגלים לכן הוא אומר **ודגלו עלי אהבה**, וכן הוא אומר **ובשם אלקינו נדגול**, אמר הקב"ה חייכם שאני עושה משאלותיכם שנאמר ימלא ה' כל משאלותיך...

ידו מוליכה

איך שאתקרב לה'
אזדקק בלי חוכמות לענווה.
אאחוז בתווי מוסיקה שמיימים
לקפוץ מעלה מעלה בזהירות.

ודאי שהשאלה לא האם להיות
אלה איך לחיות בעולם הזה.
רוצה אני לפקוח עיני
לידו המוליכה בכל דבר.

שפתי כהן על במדבר ו כא
וזאת תורת הנזיר אשר ידור קרבנו לה'[במדבר וכא] . יאמר שאין הכוונה בנזירות סיגופים ועינוים, **כי הקב"ה אינו רוצה מן האדם שיענה גופו**, שלא ציונו בכל התורה **אלא יום אחד** בשנה שהוא יום כיפור שנענה גופנו לטובתנו לכפר עוונותינו, וצוה שנאכל ונשתה קודם, כל זה מרוב רחמנותו, **אם כן אין הקב"ה חפץ בעינוים, אלא הכוונה שיתקרב אל ה'...**

ספר שמות ט ג
הִנֵּה **יַד ד'** הוֹיָה בְּמִקְנְךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמַלִּים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דֶּבֶר כָּבֵד מְאֹד:

המושג **מוסיקה של הספירות** הוא עתיק. מדובר על תנועות הקיימות בשמים ועל זה התבוננו המחברים.

בדרך

איך להתמודד עם רעש העולם,
ולמצוא נעימה עמוקה ושלווה?
להתקדם הלאה בלי הפרעות
ולאסוף זמן יקר, דקות כפרוטות.

אני נמצא במדבר חסר אונים
כעץ שנופל ביער.
בין סלעים, ללא פירוש למה כך אסיר
בנסיונות החיים כמפולת אבנים.

וכל זה בלי מילים
בצעקה פנימית רועדת.
ומצייר חוט של חסד מה'
כדי לאחוז בו ולעלות מהבור.

אנשום תקווה
כשאראה ציוני דרך בחזרה.
אור ה' בטוח קיים אי שם
אפקח את עין ליבי כדי לראות אותו.

השראה מטיול לדרום ישראל.
"חוסר אונים" הוא מושג חשוב בתורת הפסיכולוגיה.
כעץ הנופל ביער הוא מושג פילוסופי נפוץ מלפני כמאתיים שנה.

מיכה א ו
וְשַׂמְתִּי שֹׁמְרוֹן לְעִי הַשָּׂדֶה לְמַטָּעֵי כָרֶם וְהִגַּרְתִּי **לַגַּי אֲבָנֶיהָ** וִיסֹדֶיהָ אֲגַלֶּה:

מלבי"ם על מיכה פרק א פסוק ו - חלק באור הענין.
ושמתי - זה מוסב עמ"ש ויהי ה' בכם לעד, שה' מתרה בם ואומר אני בעצמי אשים **שומרון** לעי השדה - כי יפלו הבתים ויחרבו, ואח"ז אשים אותה למטעי כרם - ואז והגרתי **לגי אבניה - שנוטעי כרמים יסקלו האבנים ויפנו את העיים שנשארו ממפולת הבתים** עד שגם יסודיה אגלה - **כי יפנו גם אבני היסודות כדי שיהיה ראוי למטעי כרמים.**

מדרש רבה איכה הקדמה פסקה ל
זבדי בן לוי פתח לא תאמינו מלכי ארץ וגו' ארבעה מלכים היו מה שתבע זה לא תבע זה ואלו הן... עמד יהושפט ואמר אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף אלא אני אומר שירה ואתה עושה אמר לו הקב"ה אני עושה שנאמר (שם כ') ובעת החלו בקנה ותהלה וגו' **עמד חזקיהו ואמר אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף ולא לומר שירה אלא אני ישן על מטתי ואתה עושה אמר לו הקב"ה אני עושה שנא'** (מ"ב י"ט) **ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור כמה נשתייר מהם רב...**

שפת אמת ספר ויקרא - לפסח - שנת [תרמ"ז]
וזהו מוציא אסירים בכושרות שיש שנפתח הלב לצאת מתוך הסתרות הגשמיות לפעמים ע"י יסורים ובכיה. ולפעמים ע"י **שמחה ושירה בתורה ומצות**. ואז עדיין לא היו מתוקנים כראוי ולכן כ' **יונתי בחגוי הסלע**. שהתקשרות דביקות בנ"י בהקב"ה הי' עוד בהסתר ולא היו יכולין **לפתוח פנימיות הלב רק ע"י צעקה...**

שיר השירים ב יד
יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִינִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה:

תהלים קג יז
וְחֶסֶד ד' מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם **עַל יְרֵאָיו** וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים:

תוי"ט על מסכת פרק ג משנה י
ואומר (תהלים ק"ג יז) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו שכל מי שמשך עליו **חוט של חסד. בידוע שהוא ירא שמים.**

והשווה
מגילה טו ב
ה' כראות המלך את אסתר המלכה אמר רבי יוחנן שלשה מלאכי השרת נזדמנו לה באותה שעה אחד שהגביה את צוארה ואחד שמשך **חוט של חסד** עליה ואחד שמתח את השרביט...

ספר בראשית פרק מו ל
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף **אָמוּתָה הַפָּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת פָּנֶיךָ** כִּי עוֹדְךָ חָי:

שפתי כהן על בראשית פרק מו פסוק ל
אָמוּתָה הַפָּעַם **אַחֲרֵי רְאוֹתִי** (בראשית מו ל) ראשי תיבות בגימטריא רז שהיה יודע **ברזי השרטוטים וראה חוט של חסד משוך על יוסף, והיינו זר.** כי עודך חי ראשי תיבות בגימטריא צח, שאין בו שום לכלוך.

דברים פרק לב ט
כִּי חֵלֶק ד' עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ:

אור החיים על ויקרא פרק יז פסוק י
נראה לומר בהקדם לדעת טעם איסור זה, כפי מה שהאירו חכמים את עינינו בפנימיות התורה, כי **כל נפשות עם בני ישראל הם ממדריגה שאין למעלה ממנה**, בסוד חלק ה' עמו (דברים לב ט), גם אמרו שהגם שהם בעולם התחתון ורחוקים ממקום גבוה, אף על פי כן ישנם **דבוקים בחוט של חסד עד מקום שורשם** בסוד אומרו **יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ** [בראשית לבט] ונפש הבהמה היא ממדריגה התחתונה אשר יתיחס מקומה אל קליפת נוגה.

ספר דברים פרק לב ט
כִּי חֵלֶק ד' עַמּוֹ **יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ:**

עצם הברכה

חסידיו של ה' מרימים עיניהם
כלפי השמים, ומשתדלים בעשייה.
המלך דורש פעולות השלמה
יום-יומיות בצוותא עם אמונתם.

כל איש בשבטו מוכן להתקדם
במחנהו מניף את דגלו הצבעוני.
הנראות לעין אינה חשובה
עצם הפעולה היא היא הברכה...

ספר דברים פרק כח ח

יְצַו ד' אִתְּךָ אֶת **הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ** וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר ד' אֱלֹקֶיךָ נֹתֵן לָךְ:

תענית ח ב עין יעקב על מסכת תענית אות (כד)

תָּנוּ רַבָּנָן...לְפִי **שֶׁאֵין הַבְּרָכָה מְצוּיָה** לֹא בְּדָבָר הַשָּׁקוּל, וְלֹא בְּדָבָר הַמָּדוּד, וְלֹא בְּדָבָר הַמָּנוּי, **אֶלָּא בְּדָבָר הַסָּמוּי מִן הָעַיִן.**

"הנסיך הקטן", אנטואן דה סנט-אכזופרי, בפרק כא נותן משלים עמוקים כגון הפגישה האחרונה של הנסיך עם השועל:

"להתראות" אמר הנסיך הקטן.
"להתראות", אמר השועל, "הנה הסוד שלי. הוא סוד מאד פשוט רק הלב רואה נכונה. הדברים החשובים סמויים מן העין".
"הדברים החשובים סמויים מן העין", חזר אחריו הנסיך הקטן, כדי לזכור היטב.
"הזמן שהקדשת לשושנה שלך הוא שעושה אותה חשובה".
"הזמן שהקדשתי לשושנה שלי... שינן הנסיך, כדי לא לשכוח.
"בני האדם שכחו אמת זו", אמר השועל. "אבל אתה אל תשכח
כשאתה מאלף מישהו אתה אחראי לו לעולמי עד. אתה אחראי לשושנה.."
"אני אחראי לשושנה", חזר אחריו הנסיך הקטן, כדי להיטיב לזכור...

עליה

אנא ה' תן לי זכות לעלות
להתקרב יותר קרוב לביתך
לראות בטוב ירושלים ותפארת בניה
ואיך אתה יודע חפץ לבי!

הייתי בהמתנה ימים כלילות
כולי בהכנה לעלות.
פתאום עיכובים קטנים וגדולים
ותופס אותי טופס זה או אחר!

"הטה לבבי לעבוד" כיהודה הלוי
להכנס לארץ הקודש, ממלכת ה'.
איך שאני רוצה לנשום אווירך
קדושה יתרה כל יום כשבת קודש

כולי תקווה לחסדך
ובבקשה אני פונה אליך כעת.
בעט כותבת, עניה, בְּדַמַּע בקשתי
תן לי לחזור לישראל, לטוב הא'ל.

*בקשה של חברה שמתאמצת לעלות
ולבסוף הצליחה בחפץ לבה לחזור ארצה.

בקשה של חברה שמתאמצת לעלות ולבסוף הצליחה בחפץ לבה לחזור ארצה.

ספר תהלים פרק קכח ח
יְבָרֶכְךָ ד' מִצִּיּוֹן וּרְאֵה **בְּטוּב יְרוּשָׁלָם** כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

ספר דברי הימים ב פרק יג ח
וְעַתָּה אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי מַמְלֶכֶת ד' בְּיַד בְּנֵי דָוִיד וְאַתֶּם הָמוֹן רָב וְעִמָּכֶם עֶגְלֵי זָהָב אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יָרָבְעָם לֵאלֹקִים.

רמב"ם יד החזקה (כתב יד תימני) - הלכות ספר תורה פרק י
ספר תורה הכשר, נוהגין בו **קדושה יתרה**, וכבוד גדול.

ספר בראשית פרק לח כה
הִוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל חָמִיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר **הַכֶּר נָא לְמִי הַחֹתָמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה.**

בבא בתרא טו א [עין יעקב על מסכת בבא בתרא אות כה]
בִּי נְחֶמְיָה. אָמַר לֵיהּ רַבִּי שִׁמְעוֹן, אֶפְשָׁר - סֵפֶר תּוֹרָה חָסֵר **אוֹת אַחַת**, וּכְתִיב, (דברים לא) **"לָקוֹחַ אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה"**, אֶלָּא, עַד כָּאן - הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹמֵר, וּמֹשֶׁה אוֹמֵר, וְכוֹתֵב, מִכָּאן וָאֵילָךְ - הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹמֵר, **וּמֹשֶׁה כּוֹתֵב בְּדֶמַע'** כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר לְהַלָּן, (ירמיה לו) "וַיֹּאמֶר לָהֶם בָּרוּךְ מִפִּיו יִקְרָא אֵלַי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **וָאֲנִי כֹּותֵב עַל הַסֵּפֶר בִּדְיוֹ'?**

ספר דברים פרק לא כו
לָקֹחַ אֵת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׂמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית ד' אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה שָׁם בְּךָ לְעֵד.

"הטה לבבי לעבוד עבודת מלכותך" משיר **"מי יתנני"**, יהודה הלוי.

נספח

"איך שיר נולד"

השיר חזק ואמץ כדוגמא לתהליך הכתיבה.

דוגמא לאופן שבו נולדים שירים
באחת ממסיבות הפורים שאלתי את המשתתפים מה היו נקודות השיא שעליהם הם יכולים להצביע, בתוך כך חשבתי על השורות הבאות.

1.
ממחשבות שמחה ברוחי
הופך לפעולה לפי כוחי.
כמשאבה השואבת מים
במנגינות הגשמים.

ראשית אני מציין כי **מחשבות** המתגשמות לפעולה הן חשובות. רוחניות, ובכל זאת תמיד יש איזה מעשה שמלווה אותן.

יסוד דומה ניתן למצוא בקבלת שבת
סדור תפלה - נוסח אשכנז - סדר קבלת שבת
לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. **סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה.** לכה דודי.

ספר חנוכת תורה - לקוטים על מאמרים חז"ל
במסכת עירובין דף י"ג, נמתי וגמר **נוח לו לאדם שלא נברא משנברא** ועכשיו שנברא יפשפש במעשים ואמר לה תמשמש במעשיו וכו 'עיין שם. ויש לפרש דהענין כך הוא נמנה וגמר רצה לומר שבא לכלל מנין המצוות שלאוין הוא יותר מהעשין דזה רמ"ח וזה שס"ה ועל ידי זה הסכים דנוח לו שלא נברא יען כי הוא קרוב להפסד ורחוק משכר. עיין במהרש"א במסכת מכות פרק ג'. וקשה למה באמת עשה ה 'ככה לברוא אדם בארץ וכו' יש לומר על פי ידועים דמחשבה הטובה קב"ה מצרפה למעשה אבל לא מחשבה רעה. ואם כן כל מצוה ומצוה שאדם עושה נחשב לו בכפלים ואם עושה מצוה האחת עלה בידו שתים **כי סוף המעשה במחשבה תחלה** אם כן מצוות העשין עולין לסך מרובה יותר ויותר מן הלאוין נמצא דשפיר מסיים גמרא ועכשיו שנברא יפשפש במעשים ואמר לה תמשמש במעשיו רצו לומר שתעשה מצוות במחשבה ובמעשה שיהיה כל המעשים לשם שמים ויהיה קרוב לשכר ונוח לו שנברא יותר משלא נברא.
(דברי יוסף על תורת פרשת חקת)

ספר חמדת ימים - שבת קדש - פרק ה
וזה סוד אומרו "סוף המעשה במחשבה יחלה", כלומר כי אף כי מלכות הן אחרון שבעשר ספירות, אבל במחשבה כדי לבראות עולמות הן יחלה. ובזוהר הפרשה בראשית ראשית חכם **יראת ה',**

הסוף חכם איהו **לאעלאה** לגו דרגא **דחכמתא** עלאה הה"ד פתח לי שעיר צדק, זה השער לה' ודאי, דאה לא תיעול בהאי תרעא לא ייעול לעלמין וכו'. ע"ש.

ספר פרי הארץ - פרשת תצוה
מעשה חושב כי מחשבה תחילה וכן ו' **קנים היוצאים** מן המנורה וכולם אל עבר האמצעי.

ספר קהלת יעקב - ערך אל
ועל זה נחלקו רז"ל אי שמים נברא תחילה או ארץ רצה לומר איזה בחינה מעולה אם בחינת קבלתה מעילתה וזהו עיקר שלימותה ולזה הבחינה נבראת וזהו תכלית בריאתה, **והתכלית נקרא תחילה כי סוף מעשה במחשבה תחילה**, אי בחינה שהוא משפיעה הוא תכלית וזהו תחילת כוונת בריאתה..."

.2
הפירות של מחשבתי-עונג לרוחי.
לפעולה שמגיעה באופן עקבי.
כמשאבת שואבת מים נקיים
מהבור המטופח, מנגינות -לשמים.

דומה הרעיון של משאבה עתיקה, הסמל של מסורת המעניקה את המים הטובים של התורה.
לא כמו אלו שפנו אחר אלילים, אבל אלו ההולכים בעקבות אלוקים.

וזאת, כתגובה על המשל של הנביא
ירמיה פרק ב
(יג) כִּי שְׁתַּיִם רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֹתִי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים לַחְצֹב לָהֶם בֹּארוֹת **בֹּארֹת נִשְׁבָּרִים** אֲשֶׁר לֹא יָכְלוּ הַמָּיִם.
http www.sparknotes.com lit littleprince themes.html
בסוף הסיפור, שתיית המים מתגלה כסמל מובהק של הגשמה רוחנית.

.3
ידידות יקרה לרוב,
אתן אוכל ללב הקרוב.
ואולי בתחפושות להוסיף
אבל להראות הטוב מבפנים, עדיף.

אני ממשיך אחר כך את המסיבה עם הרעיון **שהמחשבות העניקו דחף למסיבה,** שבה החברים התאספו יחדיו. מעבר למזון הפיזי, החברות מעניקה גם הזנה ללבם. המעגל המשותף מביא במהירות הקלה ללב.

במסיבה זו יש תלבושות, אך הן לא באמת נחוצות. מה שחשוב הוא שיש לאדם לב טוב.

התחפושת אינה זיוף, "בגד" לא מלשון "בגידה", אבל הוא טוב עבור שיקוף אמיתי.

4

יתדות של שירת התורה

-לקבל בשמחה את ברכתה.

חכמים בהתכנסויותיהם

מוסיפים מוסיקה לאזנייהם

זה מזכיר לי את **החכמים**, הנבונים, שהיו מתאספים יחד כדי לדון ב**דברי תורה שיביאו אותם למעשים** -לעבוד- כפי שהמשנה אומרת:

משנת מסכת פרק א

(יז) שִׁמְעוֹן בְּנוֹ אוֹמֵר, כָּל יָמַי **גָּדַלְתִּי בֵּין הַחֲכָמִים**, וְלֹא מָצָאתִי לַגּוּף טוֹב אֶלָּא שְׁתִיקָה. וְ**לֹא הַמִּדְרָשׁ הוּא הָעִקָּר, אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה**. וְכָל הַמַּרְבֶּה דברים, מֵבִיא חֵטְא (יח) רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד, עַל הַדִּין וְעַל הָאֱמֶת וְעַל הַשָּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה ח) אֱמֶת וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם.

חכמים אלה לומדים **תורה, אשר מושווית לשיר**. כך, הם גם יאספו את המילה של הבורא כמוסיקה שמיימית. זאת ועוד, כך גם הם מייצרים יחד קבוצה משותפת. כי כאשר התורה נקראת "שירה" כל אחת מהאותיות היא אכן "שרה".

עם המנגינה הנכונה, **הטעמים**, כפי שנלמד ואחר כך נקרא בבית הכנסת במהלך השבוע ובשבת.

דברים פרק לא

(יט) וְעַתָּה כִּתְבוּ לָכֶם אֶת **הַשִּׁירָה** הַזֹּאת וְלַמְּדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל **שִׂימָהּ בְּפִיהֶם** לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

5.

ריקודים אמיתיים

על "קוץ היוד" כתר ותגים.

השיר שלי אני אשיר

מסודות הספר "הבהיר".

כך **טעמי התורה**, כולל כתרים וסימנים שונים, יסייעו לחולל את **"ריקוד" נעימתה של התורה.** כשלעצמי, ככל שאני לומד, אני אכנס קצת בשירה הזו בקצב של התורה, האופן שבו חי אני אותה ביום יום שלי, אני משתתף ב"שירה". בפרט בהקשבה לשיעורים: זה מעניק לי את האפשרות ליטול חלק מ"היין" של התורה שבעל פה, למשל מספר "הבהיר" של קבלה.

ספר שערי אורה - שער עשירי - הספירה הראשונה

"ואכבדהו, אדבקהו באור הנקרא הכבוד. ובן זה. אמנם יש לך להתבונן בכל מה **שבאר** בשער זה כי שם ה' הוא סוד עולם הרחמים, הוא **סוד הכתר עליון,** והוא הרמוז **בקוצו של יו"ד** של שם יהו"ה יתברך, וממנו תשאב כל ספירות עד הגיעם **לספירת המלכות שהוא סוד אדנ"י**. ובעזרת

שם אם תזכה עדיין תשמע בשם ה' **קבלות עמוקה ונסתר,** ואין כוונתנו להאריך בעניין זה יותר משיעור זה עכשיו"

.6
השמש מופיעה מהירה
לאחר שהירח סוגרת הלילה.
בלי חשש -הדרך ברורה
כולל קשיים למשימה.

עם השיר הזה, **התורה, האור שלה עולה כמו השמש** המאירה את העולם כולו. בכל פעם שאנו **רואים אור** כזה אנו מגלים **שמחה, ועונג**. זהו הצד החיובי של העולם, הדחף הטוב המגיע באופן בלתי נמנע לאחר חשכת מצב הרוח, הדחף הרע או הניגודיות של "הצד השני".

עם אור כזה הדרך ברורה: לעשות מעשים ככל שאור התורה מכוון אותנו.
שטף זה, מופיע דרך חוקי ההלכה. עם אור כזה נהיה מסוגלים להתמודד עם קשיים, עם היצר הרע. אנו מבינים שאלוקים מעניק לנו כוח זה בכדי שנוכל להתגבר עליו, להילחם בו במידה שאנו, כיחידים, יכולים.

.7
ואיך אתמודד?
בכוחות ממנו לאני הבודד.
לעשות מה שאפשרי - באנרגיה
ובכל מצב באומץ גם בסינרגיה.

מה יקרה בהמשך, רק הא-ל יודע הכל. איכשהו אני מצפה שאהיה מסוגל להתמודד מכיוון שאלוקים נותן לי את השיר שלו, **התורה שלו לשיר**, לעשות מעשים ולהמשיך הלאה.
ככל שיש אור בדרכי. אלה הם הכוחות שאלוקים העמיד בכשרונותי. אני אמשיך **לעשות** את המתאפשר לי, ואשתדל בזאת בכמה שיותר אנרגיה. כפי שאני עומד לפני המצבים שבוודאי יהיו בעייתיים, אני אומר לעצמי אמיתות אלה, ומזכיר לעצמי את ברכתו של משה רבינו ליהושע להיות **"חֲזַק וֶאֱמָץ".**

ספר דברים פרק לא
(ז) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל **חֲזַק וֶאֱמָץ** כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ד' לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תַּנְחִילֶנָּה אוֹתָם

זה המסר שהתורה נותנת לי, היום, וכל פעולה מחזקת את הפעולה הטובה האחרת בסינרגיה.

תודות

שירה איננה נוצרת בחלל הריק; היא מתהווה מתוך האנשים שעמם אנו באים במגע. היא נוצרת לאיטה בין רגעים מיוחדים הנרקמים בתוך הנוף האנושי שאנו פוגשים . בראש ובראשונה מודה אני לא-ל חי על אשר נתן לי את ההשראה והכוחות לעסוק בכתיבה;
לרב שלמה אבינר, אשר שמעתי את מילותיו במשך מספר שנים, על שיעוריו הנעימים ומתיקות דברי תורתו;
לרב יעקב שמעון, ראש ישיבת "נחלת צבי" על מאור פניו ועידודו לעיסוק בהוראה;
לחברי קבוצת הלימוד התורני, רב יעקב כהן, ר' זרחיה ליאור ור' נתנאל לוי.
לשי צוירן מחברת סימפל מדיה על הקמת האתר לספר השירים.
לבתי שושנה יונה מנשה שסייעה בעריכת השירים ובהגהתם, ולעריכתה של עו"ד ורד עובדיה;
לבתי דינה אברמסון על הפקת ספר השירים;
לצפורה שפיצר על עיצוב הספר והאיורים המקסימים;
לר' ברוך נחשון מחברון על ההרשאה לשימוש בציורו לעטיפת הספר;
למשה פולק על נדיבותו לתיקון השירה באנגלית ועריכת הספר 'סודות התורה'.

לג'רי סמואל על נדיבותו הרבה בעריכה בשפה האנגלית לשירים נוספים; לסופרת אמונה אלון על ההשראה אשר העניקה לי במסגרת סדרת הרצאותיה על שירה עברית; למרכז הישראלי אשר העניק לי הזדמנות להעביר הרצאות ושיעורים למעלה מעשרים שנה; לתלמידותיי היקרות אשר היטו לי אוזן קשבת במשך שנים רבות וטובות: מלכה בֶּרנט, מרסל בקרמן, רחל לאה דייויס, אריאלה מירי, רזלין ספר, ובמיוחד לחנה טרייסטמן; לתלמידותיי בבית אל בחוג הלימוד אצל מרים גרוס ובתה רבקה, לשולמית ישראל ובתה שרה; ליתר קבוצות הלימוד וידידים אחרים בבית אל; למשפחתם המורחבת של שמעון ז"ל ואסתר תלט"ו ולדרמה;
לחברי מקבוצת Voices Israel Group of Poets in English;
תודתי לגֶרטי איזק אשר עודדה אותי ולחברותיי רינה נבון וחנה משה;
ואחרונה חביבה ויקרה- אשתי היקרה צפורה. אשת חיל, אשר בזכותה ועידודה כל הלימוד שלי ועבודתי. שותפה עמי בבריאות בשירה ובשמחה. כל ששלי שלה הוא. ולכל אדם הקורא ומעיין בספר זה, ייתן לכם השם בריאות ואריכות שנים מחיל אל חיל בארץ ישראל.

